

NGÀY NAY

NĂM THỨ TƯ - THỨ
BẢY 10 JUN 1939,
SỐ 165 - GIÁ 0510
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ:
80, ĐƯỜNG QUAN
THÀNH - GIẤY NÓI 874

Tin các báo : Haiphong đã trợ cấp
gánh hát Gil Roland 2.500đ.00.
Hanoi : 1) Gánh hát ấy đang xin
hai món tiền trợ cấp 11.500đ.00 và
16.000đ.00 - 2) Gánh hát Ray-
mond Dufour xin trợ cấp 20.000đ.

CON QUÁI VẬT CỦA THÀNH PHỐ

TRONG SỔ NÀY : Vụ từ chức của các hương
lý ở Phụ-Dực (ĐIỀU TRA VÀ PHỎNG VẤN CỦA PHÒNG VIÊN NGÀY NAY)

Muốn biết rõ những bệnh :

PHONG, LAO, CỒ, CÁCH, DỤC UẤT, BIÊN, CHÓ DẠI..

Phải đọc quyển :

Tứ Chứng Thuyết Minh

Giải thuyết kỹ càng từng bệnh một, dạy cách phòng bệnh, chữa bệnh : Phong, Lao, Cồ, Cách, dục uất, biên, chó dại. Có so sánh y lý Á-Đông và Âu-Tây — có sánh thuyết vi trùng học Á-Đông và Âu-Tây — có luận thuyết, có y án, có án bệnh, có y lý, có lý được, có tông luận...

Sách dày 164 trang, in đẹp, giá 1p00 Gửi bảo đảm thêm 0p15 cước.(trả mandat hoặc tem cũng được) Gửi tỉnh hỏa giao ngân hết 1p35.

NAM NỮ' BẢO TOÀN

Nói về những bệnh thuộc về sự sinh dục của đàn ông, đàn bà và những bệnh phong tình. Sách Jã in lần thứ ba — Đã được Hội lâm viện khoa-học bên Pháp (Académie des sciences de Paris) và các báo chí Tây, Nam, công nhận là một quyển sách có giá trị, 0p60.

Ai mua cả hai quyển, không phải chịu tiền cước

MUA BUÔN, MUA LẺ DO NƠI TÁC GIẢ

M. Lê huy Phách, chủ nhà thuốc

LÊ HUY PHÁCH, 19 Gia-long — Hanoi

Đàn ông bại thận, đau lưng, vàng đầu, ù tai, rụng tóc, tiểu tiện vàng... hoặc di tinh, mộng tinh, hoạt tinh, liệt dương, sau khi khỏi bệnh phong tình : chảy nước mắt, đau lưng, tiểu tiện vàng, có ít vẩn, ướt qui đầu...

Có các bệnh trên, phải dùng :

LƯƠNG NGHI BỔ THÂN

số 20 của Lê huy Phách. giá 1\$00

Các bệnh khỏi hết, kiên tinh, có khi, tăng thêm sức khỏe, tốt cho đường sinh dục.

Lâu, Giang mai chưa tuyệt nọc : tiểu tiện trong đục bất thường, có vẩn (filaments), qui đầu ướt đỏ, thường có mụn đỏ khắp người mà ngứa, thân thề mỗi mệ...

Phải dùng

TUYỆT TRÙNG số 12 giá 0\$60

BỒ NGŨ TẠNG số 22 giá 1\$00

của Lê huy Phách, các bệnh khỏi hết, khỏi tuyệt nọc bệnh Lâu, giang mai — Chắc như vậy :

Nhà thuốc

Lê huy Phách

19, Bđ GIA-LONG — HANOI

Khắp các tỉnh : Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao, Mèn đều có đại lý.

CIGARETTES JOB
IMPORTÉES D'ALGER
 SOCIÉTÉ JOB ALGER
 MARQUE DÉPOSÉE

0,12
0,06

0,12
0,06

TUYỂN BUÔN TẠI XỨ "AN - DÊ - RI"

NĂM 1938 CÓ TRÊN MỘT TRIỆU NGƯỜI ĐAU!!

Năm vừa rồi có hơn triệu người bị bệnh: ung, nhọt, phát hạch, hội xoài, tràng nhạc, đau mắt, nhức đầu, đau lưng, tức ngực, sưng vú, ghẻ lở cùng các chứng bệnh ngoài da.

Những người đó đều nhờ thuốc Cao « Con Rắn » hiệu **NHÀNH-MAI** được lành mạnh như thường.

Thuốc cao này là một môn thuốc gia truyền lâu đời, thần hiệu vô cùng. Lưu hành khắp Đông-pháp, từ Nam chí Bắc, từ thành thị đến thôn quê, chỗ nào có chợ búa liền « Nhành Mai » đều có bán. Nền năm vừa rồi, sau khi tính số, chúng tôi đã bán được trên một triệu hộp vừa lớn, nhỏ, hạng 0p20 và 0p12, thực là một sự không ngờ!!

Người nào đã dùng đến thuốc này cũng đều lấy làm lạ cho sự linh nghiệm kỳ diệu của nó. Có người đau đến bệnh đau lưng, tối, đau một miếng nơi lưng sưng, hết liền. Nhức đầu, đau hai bên thái dương, trong tiếng đờng hồ khô như nước. Đau mắt hay trẻ con cam mắt, dân trẻ con mắt, hút nhũ, giáng hỏa, không chơi, mau khỏi lắm. Nước an châu, dân một miếng, chóng hàn miêng và lên da. Còn nói chi đến mấy bệnh như: ung, nhọt, hạch, tràng nhạc, ghẻ, lở, v.v. đã dùng đến thuốc cao « Con Rắn » này đều thấy hiệu nghiệm trước mắt, mà cho là hay như thuốc Tiên vậy. Vì thuốc này đau đâu dán đó, có tài hút, nung mủ, hay làm tan chỗ bị đau, thứ nhất như: ung, nhọt, hạch, hội xoài và những chỗ sưng nhức khó chịu.

Chi nhánh phát hành nhà thuốc Nhành Mai toàn xứ Bắc-kỳ

NGUYỄN VĂN ĐỨC

11, Rue des Caisses — Hanoi

ĐẠI-LÝ: Hà-đông: Nguyễn Văn Hiền, 27 Bd République. Nam-dinh: Thọ Thị 269 Paul Bert, Việt-long 28 Champeaux. Thanh-hóa: Gi Long 71 Grand-Rue. Hải-dương: Nguyễn Văn Bân 17A Maréchal Foch. Hà-phong: Mai Tinh 60 Paul Doumer. Ưông-bí: Nguyễn Văn Lệ. Thái-nguyên: Trần Văn Kính Avenue Bắc-kỳ. Hưng-hóa: Khánh Thịnh Rue Bệ nhất. Ninh-bình: Ich Trí 41 Rue Marché. Quora: Ô Văn Kim. Bắc-kỳ: Trương Phúc An Rue Gallieni. Bắc-Mục: Trần Văn Ngộ. Cao-bằng: Nguyễn Văn Hòa 93 Maréchal Foch. Phú-thương: Đoàn Thị Trà 54 Đạo Đường v.v.

Những bệnh ở thận

Những người liệt dương, di, mộng, lạnh tinh; những người tinh khí bất cố, giao hợp chóng xuất tinh; những người hay đau thận, mỗi xương, xanh xao, vàng vọt; những người mắt sâu, má lợt, tinh lực quá nhiều; những người có đờ không nuôi, hiểm muộn con cái; những người tâm thận bất giao, hay thổ đàm; những người tiểu tiện vàng đỏ, mắt mờ, lưng đau... dùng hết một hộp Kinh-tiến Tuy-tên tức Khảo-hy Tráng-dương Kiến-tinh hoàn thì khác hẳn trong người, rồi dần dần sẽ khỏi các bệnh ở thận và khỏe mãi mãi, mỗi hộp 1p00.

Cách chữa Lậu khỏi chắc chắn

Bị lậu khi phát ra, người thì thấy buốt tức, người thì thấy ra mủ người thì thấy cả buốt tức, cả ra mủ mà lại ra cả máu nữa. Có người lại thấy nước tiểu vẫn trong (phần nhiều người bị lậu, nước tiểu hay vàng) đi đại tiện táo. Như thế chỉ dùng hết 1 lọ Liễu-hoa hoả trong một ngày, bệnh dịu hẳn, và 2 hôm hết hẳn buốt, 5 hôm hết hẳn mủ. Mỗi lọ Liễu-hoa hoả giá có 0p50 (6 hộp 2p50). Nếu ai muốn chữa khôn, chỉ lấy giá rất hạ, mà có bảo đảm hạn ngày khỏi.

20 năm còn tuyệt nọc

Bị Lậu hoặc Giang-mai chữa một cách cầu thủ, sau khi qua thời kỳ thử nhất, thường sinh ra những chứng buồn hoặc phối trong đường tiểu, máy gân, giật thịt, ngứa sần trên da, tiểu tiện khi vàng, lúc trong, thường vẫn đục, có filaments, tinh khí loãng, giao hợp chóng xuất tinh mà nóng thức khuya ăn đồ thấy trong người khác ngay, ở miệng sáo thông rớt và đỏ. Bệnh như thế dù mới có độ 12 năm hoặc tới 15 năm, 20 năm chỉ dùng hết 2 hộp Bội-nguyên tiết-trùng (1p50 một hộp) kèm theo với 1 hộp Tiết-trùng lậu (1p00 một hộp) trong một thời hạn rất ngắn, thì cam đoan là khỏi hẳn.

I-HƯƠNG - ĐỨC 15 Mission, — Hanoi

BẮC-KỶ: Hải-phong Văn-Tân 37 Avenue Paul Doumer, Nam-dinh Việt-long 28 rue Champeaux, Ninh-bình Ich-Trí 41 rue du Marché, Bắc-ninh Vinh-Sinh 164 rue Tiên-an, Ưông-bí Mai-việt-Sông 27 rue Vernay, Hải-dương Quang-Huy 25 Maréchal Foch, Hà-đông Minh-Long 25 Ng-bưu-Độ, Nam-Hưng 13 Gia-long, Thái-bình Minh-Châu 36 Jules Piquet, Cao-bằng Hoàng-hùng-Tuấn 15 Pavie, Ng-xảo-biêm 64 rue Vườn Cam Bắc-giang Vinh-Hong, Vinh-yên Mme Ng-thị-Nam 47 Mai-trung-Các, Phú-lý Việt-Dân Bd Principale, Sơn-lý Thái-Hòa 15 Amiral Courbet, Thái-bình Minh-Đức 97 Jules Piquet, Ich-Nguyên 129 Bệ-nhí, Tuyên-Quang Vinh-Thịnh 40 rue An-lạc, Yên-báy Tam-Đông 23 Place du Marché.

TRUNG-KỶ: Nha-trang Ng-dinh Tuyên Tailleux, Vinh-Sinh-Hoy Duy (điểm 25 Maréchal Foch, Thanh-hóa Thái-Lai 72 rue Bến-thủy et Grand Rue, Huế Thanh-Niên 43 rue An-cử, Tam-quan Trần-hoa-Đạo Commercant, Faisou Hồng-phát 128 rue des Cantonnais, Tourane Lê-công-Thanh Avenue du Musée, Vinh Ngộ-Như 49 Maréchal Foch.

Sâm Nhung Bách Bô Hồng - Khê

Lấy tinh cốt ở cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dẫn ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khối đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương cố khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bach đại hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thái. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi một, kềm ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ tí, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiền với chút nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Trang Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiêu, Hải-cần-thận, Yển-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiện quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng - Khê »

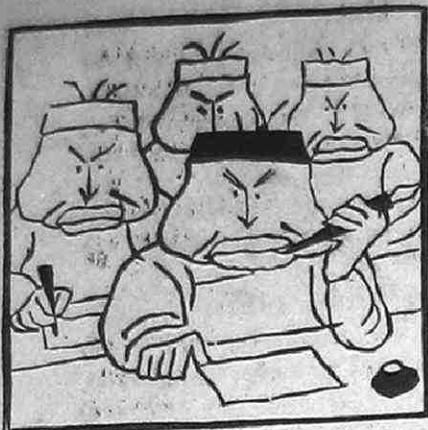
Không chọn lần chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cai cũng có thể bỏ hẳn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai nhời, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng - Khê

Giấy thép mà được ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì kẻ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 38, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi rút nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi rút nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi dân đầu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ 88, Phố Chợ Hòm, Hanoi (Route de Huế)

Chọn mạch chủ sơn, bốc thuốc chân, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, dùng như theo phương pháp Âu-Mỹ bán khắp ở nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc gì, số đơn chỉ rõ cách dùng và số rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê ở Hội-chợ Hải-phong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội tinh vàng » và được « Bằng cấp Hạng nhất » tại Hội-chợ Huế. Kỹ thuật xáo công nghệ, mỹ thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sứ ban khen và được thưởng « Bội tinh vàng ». Có biên 2 cuốn sách thuốc: « Gia-dinh Y-dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi ở Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỹ dấu hiệu Phật 12 tay.

CUON SO

Hanoi — 30 mai. Thi Bang Banh.
Các đầu bài:

Luận: « sự ích lợi của tôn ti trật tự. »

Khoa học: sức mạnh và áp dụng của roi mây »

Toán pháp: « một phút, vụt một người được 48 roi. Vụt luôn 5 người trong nửa giờ, hỏi mỗi người nhận được bao nhiêu roi. »

Nam-Định — Ninh văn Khắc không trúng cử phó lý cầu, quay ra chèm cử tri. Tin này đồn đi, những người vừa rồi không bầu cho bọn ông Vũ văn An, gặp mấy ông hội viên thành phố trượt đó, cứ thấy rờn rợn.

Nam-Kỳ — Ông Thần một làng nọ báo mộng cho hương chức, đòi lấy vợ. Hương quân dánh ngay con gái mình mới 17 tuổi. Cô dùa, khi rước đến gần đình, một nhòai người ra. Như vừa trải ái ân. Biết thế trần gian chả ai dám mở đến vợ thần, cô vợ thần định cải giá, lấy thần khác. Hiện, cô đang chờ các thần báo mộng.

Hanoi — Hội đồng thành phố đang phân vân quá! muốn được các ban kịch Gil Roland và Raymond Dufour diễn ở đây, phải trợ cấp cho ban dưới 20 000đ., ban trên hai môn tiền 11 500đ. và 16.000đ.

Muốn xem gấu, khi... làm trò ở bách thú, mỗi năm phải tốn 4 000p.

Giết khỉ, xem kịch?

Bỏ kịch, xem khỉ?

Huê — Tập phòng không. Tắt đèn. Đánh trận giả. Vài người bị thương thật. Họ đã được mang vào nhà thương thật để chữa thật.

của Tô Tử

Người

Về tây

ÔNG Gineston về Pháp. Theo lệnh trên, ông đã đáp máy bay về ngay, để Nha Thương Chánh lại với những công cuộc bỏ dở.

Ông là giám đốc nha ấy. Và là người đã can đảm gửi tờ thông tư cho thuộc hạ dặn phải để dặt trong lúc bắt rượu lậu, nhất là lúc tìm thấy bã rượu ở ruộng nương xa nhà khổ chủ.

Hơn nữa. Trước Đại Hội nghị kinh tế kỹ bất thường vừa rồi, ông đã bênh vực cho tư tưởng ở đây. Không những ông phản đối thuế quốc phòng đánh

vào các sách học, ông lại còn yêu cầu các sách vở chữ Pháp khỏi chịu thuế 5,50.1- nữa.

Nhưng hình như có người đã không bằng lòng ông, cho nên ông đã phải gọi về bên bộ một cách đột ngột và vội vàng. Người nào vậy? Có lẽ không có ai cả, chỉ có rượu. Bởi vì rượu mạnh lắm. Rượu, nhất là rượu ty, dân Annam uống vào thì say, ông Gineston có uống thì uống, chứ đừng đụng vào.

Ông đã đụng vào. Có lẽ vì thế nên ông được đi máy bay về bên bộ. Vì nếu chỉ để nói rõ về tình hình Đông dương thì ở Ngày Nay chúng tôi cũng có vài người biết rõ lắm, bên bộ có cho máy bay đến mời sang đâu!

Đi tây

ĐỨC Bảo Đại và gia quyến đã đi tây. Có ông Phạm Quỳnh đeo kính bộ gá, và ông Ng-tiến-Lãng đem can bút theo hầu hạ.

Người ta thì thăm với nhau, không biết Hoàng đế đi tây để làm gì. Theo báo Xứ Sở, thì mục đích to tát lắm: yêu cầu nước Pháp quay lại thi hành cho đúng hòa ước năm 1884 và trả lại nhà vua một ít quyền lực. Nhưng theo nhiều người thì cuộc viễn du ấy cốt là để đức Kim Thượng có dịp tỏ lòng trung thành với nước Pháp trong lúc tình hình quốc tế nghiêm trọng.

— Không phải, có người bảo. Ngài sang Pháp chỉ là để điều trị cái chân gầy và thăm dinh thự mới mua, ở Cannes.

Nhưng người khác lại bảo rằng đức Bảo Đại sang Pháp chỉ có một mục đích: là đi chơi cho đỡ buồn.

Dẫu sao, thế nào ngài chẳng đến Cannes hưởng cái khoái nhìn dinh thự mới sắm rồi lên Paris hưởng cái thú nghiêng mình trước đài chiến sĩ... không quen biết, và tỏ lòng trung thành với tổng thống Lebrun.

— Còn ông thượng Quỳnh họ Phạm thì cái sung sướng khoái hoạt không phải ngôn nữa. Lần trước ông đem sang cái áo đoạn xấu xí thì ông mới phải giấu

đi, lấy bộ lót áo tây khoác lên, chứ lần này thì lộng lấy những màu gấm hồng, màu ngà của thể bãi, màu hổ, màu ửng, hẳn là ông không phải thận mà giấu đi nữa. Ông tha hồ mà khoe trong lúc ông Lãng theo gót ông, mà đọc đến văn.

Còn dân Annam? Họ cũng có cái thú được biết rằng cuộc viễn du sẽ lộn cho họ đến hàng trăm vạn.

Nhà hát lớn

HANOI và Hải phòng, có hai tòa nhà đẹp thì không đẹp nhưng đồ sộ và đắt tiền lắm: đó là hai nhà hát lớn của thành phố mà dân nghèo gọi một cách ngậy thơ là nhà hát tây.

Đắt tiền không phải là vì say mê nhiều tiền của thành phố mà thôi. Mỗi năm, dân thành phố còn phải cung đờ vào đấy nữa.

Cung đờ các gánh hát tây.

Hẳn có người cho là lạ hết sức. Vì họ thấy các hội thiện tổ chức các cuộc vui ở nhà hát lớn đều phải trả tiền thuê rạp cho thành phố cả. Các hội thiện còn thế, hưởng hồ một gánh hát nhà nghề.

Nhưng đây là nhà nghề tây.

Cho nên thành phố không những cho họ diễn không lấy tiền mà lại còn phải bỏ thêm tiền ra hiến họ nữa. Hiện giờ thành phố Hải phòng đã nhất định bỏ ra ngàn sáu bạc để làm quà tết kiến gánh hát Roland. Còn thành phố Hà-nội thì đang lưỡng lự, không biết nên bỏ vạn một biểu gánh hát Roland hay hai vạn

biểu một gánh khác, hay là đang lức thiếu tiền này, bỏ cả ba vạn một biểu cả hai gánh cho thêm vai.

Biểu như vậy, dân thành phố được một mối lợi to ghê: là bỏ tiền túi ra để đến xem gánh hát kia đến, và nếu không có tiền, thì được ngắm nghía đến cái thú sẽ được xem, nếu có tiền!

Nụ cười để quốc Pháp

TỜ BÁO MATCH, dưới mục « Để quốc Pháp mỉm cười với các bạn » có đăng những hình các cô con gái của các xứ thuộc địa và bảo hộ của nước Pháp và tán dương những nụ cười của các cô, những nụ cười tình tự, êm đẹp.

Hay lắm. Nước Pháp là một nước có trăm triệu người dân ông, và ít ra cũng một số ngang chừng ấy đàn bà con gái. Và từ đây người cùng nước với nhau hẳn là quen biết nhau và ít ra đối với thuộc địa, người ta sẽ không có thể nói riêu rằng: « Người Pháp là một người không biết địa đư » nữa.

Và có lẽ vì thế, nên tờ báo Match

và việc

đã đăng ảnh một cô con gái ở Đông dương lên để cho người ở mẫu quốc biết mặt mà nhìn nhận người cùng nước. Ảnh cô con gái ấy là ảnh một cô « Mèo » và bên cạnh, tờ báo lớn kia chưa câu phê bình sắc đáng rằng :

« Đông Pháp - Cách trang điểm của người Xiêm, thanh ôi, lại bắt răng - thường đẹp lắm - phải đem nhuộm đi, hoặc bằng giầu - không, hoặc bằng một thứ sơn riêng ».

Thật là đã biết rõ nhau lắm, bởi người cùng nước ở báo Match ! Dân Xiêm chúng tôi gọi là dân mèo, dân Cao mên,

dân An-nam, và nếu xưa nay chúng tôi không dùng giầu - không nhuộm răng bao giờ, đó chỉ là chúng tôi không biết giầu-không là thuốc nhuộm răng mà thôi ; từ rầy về sau chúng tôi sẽ theo lời các ông mà nhuộm răng bằng giầu-không để tỏ tình thân thiện với người cùng nước và để cho người ngoài - khỏi biết rằng dân Pháp không biết rõ người cùng nước họ.

Xứ Đông dương giàu lắm

NGƯỜI TA thường bảo xứ Đông Pháp nghèo, nghèo lắm.

Nhưng đó là tin của các nhà báo, mà tin làm sao được miệng các nhà báo !

Thực ra, xứ Đông dương giàu lắm. Chẳng thế mà công ti nào sang đây làm ăn cũng trở nên giàu có hàng triệu, hàng ức, mỗi năm lợi hàng ức, hàng triệu.

Thí dụ như Đông-pháp ngân-hàng năm 1938 lãi tới 69 triệu rưỡi quan tiền tây, hơn năm 1937 8 triệu quan, hãng rượu Đông pháp năm 1938 lãi gần 18 triệu quan, hơn năm 1937 mười vạn quan ; Công ty đồn điền Cao xu Đông dương năm 1938 lãi 23 triệu quan, hơn năm 1937 trên tám triệu quan ; Hãng Cao xu Đông dương lãi năm 1938 27 triệu quan, hơn năm 1937 gần 5 triệu quan.

Đấy, đại khái như thế cả, đại khái ông chủ hãng nào cũng có thể hút xi gà, uống sâm banh không bao giờ hết tiền. Như vậy, chẳng phải là xứ Đông pháp giàu là gì.

Thế còn... còn những nhà hàng tối, những người sống khổ sở vất vưởng,

cơm không có mà ăn, áo không có mà mặc, tuy làm lụng suốt ngày suốt đời ? Họ hàng vạn, hàng triệu như số liễn lái của các hãng kia vậy.

Nhưng đó là người bản xứ, không kể đến họ có phải là Đông dương giàu không ? Vậy thì ta không nên kể đến họ nữa, là được rồi.

Hoàng Đạo

Ông Tân Đà tạ thế

Hồi trưa ngày 7 Jun, nhà thi sĩ Tân Đà Nguyễn Khắc Hiến đã tạ thế tại nhà 71, ở Ngã tư Sở. Các nhà văn, các người viết báo, và tất cả những người, rất nhiều ở trong nước từ Nam tới Bắc, đã yêu mến và kính trọng cái văn tài của thi sĩ, đều cảm động và đau đớn khi nhận được cái tin bất ngờ này.

Ông Tân Đà năm nay hưởng thọ vừa đúng năm mươi tuổi. Ông mất đi sau mấy ngày lâm bệnh, để lại một người vợ với tám người con. Nhà thi sĩ cuối cùng của thế hệ nho học đã khuất, nhưng sự nghiệp văn chương của ông sẽ còn mãi mãi in rõ trong trí nhớ của mọi người.

Trong dịp buồn rầu này, Ngày Nay xin chân trọng chia buồn cùng gia quyến ông. Và chúng tôi xin hô hào các người khắp giới trong nước hòa hợp trong cái tang chung cho cả chúng ta.

NGÀY NAY

Ngày Nay số sau sẽ có đăng tiểu sử, và nhiều bài về thân thế cùng sự nghiệp của nhà thi sĩ.

Ông Tân Đà mất đi, tình cảnh gia quyến thật là buồn bực. Nhà thi sĩ xưa nay chỉ vốn giàu thơ chứ không giàu tiền, nên không để lại được chút gì, ngoài cái di sản văn chương

quý giá. Bồn phận chúng ta là phải giúp đỡ bà Tân Đà với các con bà trong dịp này.

Chúng tôi sẽ nhận ở đây và sẽ chuyển giao cho bà Tân Đà những số tiền mà các bạn có lòng yêu gửi lại. Chúng tôi mong rằng các bạn hâm mộ nhà thi sĩ sẽ sốt sắng hưởng ứng.

CUỘC LẠC QUYỀN

Tòa soạn Ngày nay... 12p 00,
Trị sự... 4p 00

NHỮNG VIỆC CHÍNH TRONG TUẦN LỄ

Tình hình Âu-châu - Cuộc điều đình Anh, Pháp, Nga vẫn chưa kết liễu. Nga đòi ba nước phải bảo đảm cho các nước ở vịnh Baltique và nếu Nga bị xâm lấn, hai nước Anh, Pháp, phải lập tức giúp Nga, không chờ sự quyết định của hội Quốc liên. Nga lại tuyên bố rằng : cuộc điều đình về thương mại với Đức đã thất bại

nhưng một ngày kia có thể nối tiếp. Pháp đã hạ lệnh đóng một chiếc chiến đấu hạm, hạng lớn thứ tư 35.000 tấn, lấy tên là « Gascogne », mang đại bác 380 ly. (Xem tiếp trang 20)

CÂU CHUYỆN hàng tuần

NHIỀU lần tôi đã phàn nàn với ông hội viên hội đồng thành phố Lê Thăng rằng thành phố quá ngiệp với các việc thiện : xin trang vải quảng cáo, mất tiền, thuê nhà hát lớn, mất tiền. Lần nào ông Lê Thăng cũng cười nhạo nhớ bảo tôi :

« Quý thành phố đương có những lỗ hổng cần phải lấp. Vì thế, thành phố không thể cho không ai cái gì được. Và thành phố lấy có 75 đồng, tiền thuê nhà hát một tối là nề nang quá lắm rồi. 75 đồng chỉ đủ trả tiền điện và tiền cảnh sát.

Rồi chúng muốn lời nói của mình có vẻ chặt chẽ, bắt đi bắt dịch, ông Lê Thăng tiếp thêm :

« Bây giờ thì đến ông giới cũng không xin được diễn không tại nhà hát lớn nữa. Thế mà nay có những người mạnh

hơn ông giới ! Những người ấy là mấy ông chủ ban kịch, « quý khách » của hai thành phố lớn Bắc-kỳ ta.

Một người không những đã được thành phố Hải-phong cho phép ban kịch của mình diễn không phải trả tiền thuê tại nhà hát lớn của thành phố, mà còn được thành phố ấy trích trong các thêm một món tiền hai nghìn rưỡi đồng.

Thực là cảm động ! Nhưng đó là việc xảy ra ở thành phố Hải-phong, ông Lê Thăng có thể sẽ trả lời thế.

Còn ở thành Phố Hà-nội chúng ta thì khi nào... ? Ở thành phố Hà-nội ta hiện ban kịch nói trên mới được xin diễn, và xin kèm vài món tiền phụ cấp nữa : nghe đâu 11.500 đồng và 16.000 đồng. Ngoài ra còn một ban kịch nữa xin diễn và 20.000đ phụ cấp.

Vậy tại thành phố Hà nội ta, hôm hội đồng thành phố họp để xét mấy cái đơn xin diễn và xin phụ cấp của mấy ban kịch kia, thế nào ông Lê Thăng chẳng quả quyết bác đi. Và cả các ông hội viên Pháp nữa thế nào họ chẳng quả quyết bác đi.

Tôi đã đoán được những lời hùng biện của ông Lê Thăng và mười hai ông hội viên Pháp. (À quên ! mười ba vì phải kể cả ông dân tây Bùi tương Chiêu)

Đại khái :

« Không thể ưng thuận các khoản xin phụ cấp được. Vì biết bao lần chúng ta đã kêu gào rằng quý thành phố thiếu hụt. Để lấy cơ tăng thuế môn bài, đặt thuế cư trú, vân vân... Chẳng lẽ nay chúng ta lại đem những món thuế mới tăng ấy mà « phụ cấp » cho mấy ban kịch ? Thành phố cần có một ban kịch, một ban khiêu vũ để chúng ta giải trí ? Nhưng phần đông dân Annam đóng thuế không thể giải trí bằng cách cao quý ấy được. Họ không hiểu ban kịch Pháp. Mà dẫu cho họ có hiểu, họ cũng chẳng lấy tiền dân mua vé đi coi hát. Vì các ban kịch, và ban khiêu vũ chỉ được phép diễn không trả tiền thuê nhà hát, chứ không được phép diễn không lấy tiền

của những người nghèo đi coi hát nghĩa là họ không thể cho phép họ làm cái việc đại dột ấy.

« Nào chỉ có thế mà thôi đâu ! Xưa nay đã nhiều hội thiện, nhiều ban kịch Annam xin diễn tại nhà hát của thành phố, chúng ta đều lấy tiền thuê. Chẳng lẽ nay đối với những ban kịch Pháp kia chúng ta lại vừa cho diễn không, vừa đãi tiền phụ cấp ? Làm thế chẳng hóa ra hai đẳng khinh trọng cách biệt nhau xa quá ư ? Ngày nay người Pháp và người Nam đang hô hào Pháp Nam thân thiện. Pháp Nam bình đẳng, chẳng lẽ chúng ta lại đi làm một việc thực bất bình đẳng và chẳng thân thiện một tý nào.

« Vậy chúng tôi xin đề nghị : thành phố đã trừ lấy tiền thuê của các ban kịch Annam thì nay cũng cứ lấy tiền thuê của những ban kịch Pháp. Còn như mấy món tiền phụ cấp, thế nào chúng ta cũng không thể ưng thuận được. Không những vì quý thành phố đương thiếu hụt, mà vì là m như thế chúng ta sẽ gây lòng căm t rức của bọn dân nghèo đóng thuế... »

Dứt lời hùng biện, tôi đoán nghe thấy vang lên tiếng vỗ tay trong đám dân Annam đến dự thỉnh.

KHAI - HUNG

CÔ GÁI GIANG HỒ XÓM MONTMARTRE

MỘT TRUYỆN NGÂN Ý-ĐẠI-LỢI của MURA

THỂ LỮ dịch

HEO tôi tưởng tượng, Paris là nơi trí thông minh có thừa, sự t hăm thức có thừa, tình sa sỉ có thừa, dịp đầm đuối, đường tụi lỏi, sự khoái lạc có thừa.

Suốt một tuần lễ, tôi cố tìm lấy một điều nhận cho những ý nghĩ kia là đúng. Nhưng bọn đàn bà mà tôi đã gặp, nhiều người còn xa mới thực là đẹp, ăn mặc còn xa mới lịch sự, còn xa mới khéo phần son; tôi lại đã trông thấy ở khắp phố phường những đàn thị thành — hàng trăm thường nhất, vô vị nhất — sinh nhai theo một nhịp chặt vật cuộc đời thiêu não và tưng chiểu của mình. Sự kếm cỏi ở khắp mọi nơi, khắp nơi một màu buồn bã xám mờ, một quang cảnh què quặt và nhất là, phải, nhất là một vẻ thiếu thốn. Kể nào không chính xác được Paris thì chỉ có một cảm tưởng, là không bao giờ mình làm nổi việc gì hết.

Có Trời biết được tại sao tôi hôm ấy lại có một ý tò mò mãnh liệt khiến tôi nghĩ đến hàng « gái đêm » rải rác ở vào khoảng từ xóm Montmartre đến ga Saint Lazarre. Tôi bèn thông thả bước vào phố Laferrière, phố Budapest và phố La Bruyère — về mấy nơi này, Jean Gravigoy đã viết hẳn một cuốn hành trình hoa nguyệt. Tôi ước ao được xem xét những nhan sắc ban đêm kia.

Đến đầu phố Laferrière, đã có một lúc tôi lưỡng lự.

Một người con gái còn trẻ hết sức, mình mặc một chiếc áo đen hết sức chải chuốt, đang thông thả đi đi lại lại, chốc chốc lại nhia về phía sau. Tôi liền đề ý bắt chước chị ta và cũng đi đứng như chị ta, bước đi uể oải, toàn thân khi thì dựa ngả hết về bên này, khi thì nghiêng hết về bên kia, để giữ lấy một vẻ uể oải trẻ trang có thể biến lộ được ở thân thể người đàn bà hết cả những chỗ kích thích được dục tình và khoái lạc. Nhưng hết giờ này sang giờ nọ vẫn không một người nào giữ tôi lại. Lúc đó đã gần mười giờ đêm. Tôi đã bắt đầu hơi hơi đói và thấy mỏi mệt; tôi không quen bước đi có lẽ lối ấy, nên tôi thấy rời rã cả người. Chị kia nhận thấy vẻ bỡ ngỡ ngượng ngùng của tôi và đi lại gần tôi. Chị ta hỏi tôi bằng cách rất suồng sã:

— Mày ăn cơm rồi chứ?

— Chưa. Nhưng tôi thấy đói rồi.

— Tao cũng vậy, nhưng tao không có xu nào, tao vừa hụi mất hết người khách! Mày, mày có tiền không?

— Có chút ít...

Mura là một nữ sĩ được hoan nghênh nhất trong các nhà văn phụ nữ ở nước Ý. Tác phẩm của bà (có trên hai mươi cuốn, kể từ năm 1917 là năm bà bắt đầu viết) đã dịch ra tiếng Anh, tiếng Y-pha-nho, tiếng Đức v.v. Cái hay trong tác phẩm bà là do một sự chân thật ngạo nghệ và lạnh lẽo; bà diễn đạt tư tưởng, thuật lại những nhịp trái tim thồn thức bằng những lời bạo dạn, đem một ý vị hài hước rất nhẹ, phẳng phất như một thứ hương thơm.

Trong truyện chúng tôi dịch dưới đây, bạn đọc Ngày-Nay thường thức một câu chuyện giản dị kể bằng một giọng chắc chắn; tình thế cảm động gọi lên; một cách bình thản và hết sức tự nhiên.

— Đủ cho hai đứa chứ? Mai thì đến lượt tao đãi mày.

— Đủ cho hai đứa. Đi ăn với tao đi.

Tôi đề chị ta đưa đến một hàng cơm nhỏ xóm Montmartre, là nơi chị ta có nhiều người quen và là nơi chị ta tuyển được những khách chơi rộng rãi nhất, tôi cùng với chị

ta ngồi ở một cái bàn trong góc. Một anh hầu bàn đến vồn vã chào hỏi chúng tôi:

— Khá không? Musette?

Musette trả lời rằng khá được là nhờ gặp được tôi và được tôi đãi ăn. Nếu không được thế thì chẳng khá tí nào, và chưa có bao giờ chị ta gặp phải buổi nào suồng như

buổi hôm đó.

Hai đứa chúng tôi ăn uống ngon miệng lắm. Cái buổi lựa phở tuyệt thú vừa rồi lại còn khiến cho tôi thấy rất ngon một món canh mà Musette nổi giận trả lại nhà hàng:

— Lucien! Thế này thì không thể nuốt được!

Tôi chăm chú nhìn người bạn một tối của tôi. Chị ta không để lọt khỏi mắt một người nào trong bọn khách hàng ngồi ở những bàn khác và ngay từ lúc ấy đã gạt ra ngoài những người khách mà trong ý tưởng chị ta và theo cái khiêu dờ xét riêng, chị ta cho là không xứng để chị ta mời mọc.

Lucien hơn hờ đến bên bàn chúng tôi nói:

— Này Musette này! Cái thằng cha ngồi ở trước mặt chị kia kia vừa mới ra hiệu cho tôi đấy, chị có rối không?

— Rồi như khi giờ! Mà tối nay tôi đặt giá cao kia đấy, vì tôi đã ăn uống no nê rồi!

Lucien liền đến điều đình với người đàn ông nhưng đáng nhẽ nhìn Musette, hẳn lại chỉ nhìn tôi và làm thân bằng những dấu hiệu nhỏ.

Musette lộ vẻ thất vọng bảo tôi:

— Gọi mày kia đấy!

Tôi thấy mặt tôi đỏ bừng lên đến chân tóc.

— Gọi tôi? (tôi kinh ngạc không biết chừng nào mà tả). Gọi tôi à? Để thường Lucien điên hay sao? Tôi!

— Gì? Mày làm sao?

Giọng nói của Musette có vẻ ngờ vực đến nỗi ngay lúc ấy tôi không có can đảm thú thực.

— Tao đã có người đợi mười hai giờ đêm nay. Bây giờ muốn mất rồi không thể nhận món khác được nữa.

— Hoài của! Món này khá đấy!

Lucien lại gần tôi với điệu bộ rất nhã nhặn, có ý mong được tôi đãi nhiều tiền. Hẳn bảo tôi:

— Người ta gọi cô đấy. Ông khách muốn mời cô ở chơi với ông ấy tối nay trong một khách sạn. Ông hỏi xem cô có được rồi không.

Musette đỡ lời:

— Cô ấy có khách 12 giờ đêm nay rồi. Anh bảo với thằng cha ấy lại đừng bàn này nói chuyện. Ta sẽ tìm cách thu xếp xem.

Thằng cha ấy đến bàn chúng tôi, mời chúng tôi uống champagne, trả hộ tiền bàn và mặc dầu cái việc « bận khách nửa đêm » của tôi, hẳn ta cố điều đình cho ý muốn của hẳn với « công việc » của tôi được ổn thỏa. Hẳn bảo tôi:

— Tôi xin đợi cho đến lúc cô rồi.

Musette ghé gần lại tôi nói thầm:

— Đừng làm mặt mặt ngốc thế! Đừng để nó chuẩn mất!

(xem tiếp trang 19)

1.000 cái mảnh trúc

« Oforêstor »
bán trong hai tháng

Gần khắp các thị trấn to ở Đông-pháp đều
có mua buôn vì dễ bán và có nhiều lãi.

Những đám cưới, đám thọ mà mừng nhau bằng mảnh
trúc « OFORÊSTOR » thật là hợp thời và quý giá.

Mua buôn, mua lẻ, đặt thừa theo ý muốn

VIỆT-HOÀ

31, SINH TỬ — HANOI

Ở xa gửi linh hóa giao ngân tiện lợi

B A O

của THIÊN-SĨ

Mưu mẹo.

ÔNG Lê trảng Kiêu là một người làm mưu mẹo. Người ta đã được biết khi còn ở Hanoi-báo, ông khôn khéo xui giục binh phủ đóng cửa báo Phong Hóa. Vì thế, nên hồi ấy ông đã có cái biệt hiệu « Lê trảng Kiêu của chánh phủ trị ».

Bây giờ đến chủ trương Tiền Thuyết Thư Năm, ông cũng lại nghĩ được nhiều mưu mẹo không kém. Những cái « lai hoa, son trẻ », và « bỏ trường », v. v., đều là mảnh khoe của ông cả.

Một hôm, đột nhiên người ta thấy ông khen Xuân-Diện, mà lại chỉ khen có một bài Nhị hồ. (Ông khen bài ấy vì ông không sợ nhảm, bởi khi bài đó đăng ở N. N. đã có lời chú thích đặc biệt; cũng như ông hồ hào thanh niên nên vui sống và đam mê, bởi những cái đó đã có nơi trong N. N. số đặc biệt Thanh Niên). Tuy vậy người ta vẫn ngờ vực lắm. Chắc khi khen bài Nhị Hồ ông Kiêu lại có mảnh khoe gì đây.

Thì quả nhiên; ông khen bài « Nhị hồ » chỉ cốt để nói đến và khen một thể hai, ba bài thơ cũng tương tự như thế, của vài nhà văn trên T. T. N. Bài « Nhị hồ » có hai câu toàn tiếng bằng; các tác giả những bài kia cũng dùng toàn tiếng bằng. Họ tưởng thế là thơ đủ hay. Ông Kiêu cũng tưởng thế, rồi ông hết sức ca tụng. Một tác giả là Yến Lan đã được ông khen và kêu lên: « Ôi, trần đời làm gì có hai Yến Lan! » vào văn.

Thế rồi, như các bạn đã biết, trong « Tin Văn... Văn » gần đây, Lêta chế riếu những bài thơ đó. Và có ấy mấy câu thơ của một người bạn ứng khẩu đọc ra làm thí dụ. Mấy câu thơ cũng toàn tiếng bằng, cũng vô nghĩa và cũng du dương như những bài của T. T. N. chẳng kém.

Ông Kiêu buồn lắm; vì bài Tin Văn... Văn, và mấy câu thơ kia chứng tỏ một cách rõ ràng cái lỗi

của những thơ ông khen, và luôn thể chứng tỏ cái lỗi của sự thưởng thức của ông nữa.

Ông bèn bốp trán nghĩ, — cái trán mà ông cạo tóc cao lên để tỏ ra thông minh hơn —, và nảy ra luôn một mưu mẹo nữa, cũng khá thần tình. Trên T. T. N. số 32, trong bài « Mấy lời khuyên » (1), ông chép lại mấy câu thơ của Lêta, và nói rằng: Đây, thơ Thế Lữ đấy; để cho các độc giả nào không được xem « Tin Văn... Văn », có thể tưởng rằng đây « ganh tài » với những bài thơ kia, chứ không phải của Lêta viết ra để chế riếu.

Kể như thế ông Kiêu cũng đã khá lâu.

Cũng như ông nói đến Tự Lực Văn Đoàn trong bài, mào đầu để quảng cáo cho cái truyện của ông Vũ trọng Can. Cũng như ông đưa mấy nhát dao cao trán để cho trán thêm thông minh!

Phiền một nỗi những mưu mẹo của ông chỉ đánh lừa được ông thôi. Và cũng tội nghiệp cho các tác giả những bài thơ kia (Yến Lan và đồng chi), cứ tưởng mình đã viết ra được những vần thơ hay thật.

Ông Kiêu còn nghĩ ra được những mưu khôn gì nữa? Với con người đa mưu này, chúng ta còn nhiều dịp để buồn cười. Và, ông đã kêu lên: « Ôi, trần đời làm gì có hai Yến-Lan! », thì chúng ta cũng có thể kêu lên, (nhưng mà thành thật hơn): « Ôi, trần đời làm gì có hai Lê-trảng-Kiêu! »

Bởi lẽ, có một cũng đủ làm rồi.

Bước đường cùng.

T. T. N. có một cái mưu mẹo (lại mưu mẹo!) nữa, đã dùng rất nhiều lần. Khi bị người ta công kích những cái rơm, và chỉ trích những tư tưởng non nớt hay làm lạng, họ không cãi lại đâu. (Vì của đảng tội, (Xem tiếp trang 22)

THIÊN-SĨ

— Ông muốn chụp nửa người giống hình này phải không?

— Giống thế nào được, người đàn bà này không có râu.

TIN VĂN.. VĂN của LÊTA

Những người bướng bỉnh một cách kiên nhẫn lạ.

Họ nhất định nói.

Đề cho ta biết là họ gàn. Làm như gàn là một đức tính đáng khoe.

Gàn và nhạt. Thí dụ « mây nhà bình bát » ở báo Nước Nam và ở T. T. N. Năm. Khi họ bàn luận thì ai cũng buồn cười.

Đến khi họ làm duyên thì ai cũng phải kinh ngạc.

Người ta không ngờ ở đời lại có thể ngó nghé và vô duyên được đến như họ.

Những nhà khôi hài này viết khôi hài không phải bằng mực.

Họ viết bằng thứ nước lã lẩy ở ao bèo.

Thấy nhạt, họ tìm cách cố làm cho đậm hơn.

Họ khuấy cho bùn dưới ao nổi lên. Bởi vậy vẫn khôi hài của họ có sự nhạt và có cả sự bần.

Và chỉ có thế. Bùn với nước lã vẫn là của kiếm được không tốn một tí công phu nào.

Báo mới.

Con Ông, tuần báo trào phúng, văn chương và xã hội.

Cong ông, theo sách chúng ta học là một loài có ích, nó cho ta mật.

Nhưng nó cũng cho ta cái ngòi nọc ở cái mình.

Vậy ông lại là một loài hay chăm trọc.

Người bị Con Ông chằm trước nhất là hai ông quan lớn: ông Trần viết Soạn và ông Nguyễn năng Quốc.

Đây Lêta chỉ chú ý đến ông Quốc.

Vì ông này là sư.

Sư bị ông chằm... Lêta lại nhớ đến thơ của Xuân Hương.

Con Ông vừa ra đời đã... bé cái lằm.

Chưa chi đã mắc lằm!

Ông không những chỉ đối. Ông còn vo ve đọc thơ và bàn chuyện văn chương.

Thơ đáng này:

Đời không lý tưởng buồn thăm thẳm

Thân lụy công danh mỗi rá rời

Nhằm sống cuộc đời hôn lâu mãi

Bẽ bàng trợn kiếp nhọc nhằn thôi.

Chữ cần phải nói tên. Ai chả biết

bài thơ này là của ai rồi. Ai? Của

Tchya chứ còn ai nữa!

Khiếp, cái anh chàng lúc nào cũng

dọa ngã dọa dài và ở đâu cũng chỉ

mếu là mếu!

Trăm năm thân thể buồn như rừ

Một phút đưa cheo hận đến già

Tia lửa hút đả sơ sợi bắc;

Hàng văn uống lệ héo hờn hoa.

Phải đấy, uống cho hết lệ đi và để

cho tôi ghen... Hay đi chỗ khác mà

sủi sủi!

Con Ông bàn về chuyện Tắt Đèn —

tiểu thuyết của Ngô tất Tố.

(Xem tiếp trang 18) LÊTA

30.000 chemisettes

Nhà dệt CU GIOANH hiện thời đã chế tạo hàng tháng tới số áo đó để bán buôn cho khắp các cửa hàng trong xứ.

Manufacture
CU GIOANH
70, RUE DES EVENTAILS,
HANOI — TEL. 525

20 JUIN 1939

Hoa-kỳ cũng cưỡng bách đầu quân, cũng tăng binh bị nên nhân công, vật-liệu, thuế má, môn bài, kỹ nghệ, công việc vận tải và xuất cảng, nhập cảng cũng đều tăng giá hết. Bởi lẽ đó: RƯỢU CHÔI HOA-KỲ bắt buộc đến ngày 20 Juin 1939 này cũng phải tăng giá lên ít lâu, như sau này, mong khi thế-giới hòa bình sẽ lại hạ theo giá cũ: Hộp bé trước giá 0p30; 20 Juin tăng có 0p35

Hộp to " " 0p50; " " " " 0p60

Xin báo-lin trước để quý khách các nơi và Đại-ly các tỉnh Trung Nam Bắc-kỳ, Cao-mên và Ai-lao nhớ cho. Nếu quý khách và đại-ly nào mua trước ngày 20 Juin sẽ được lợi nhiều.

Tổng phát hành khắp Đông-dương: NAM-TÂN, Haiphong

Tổng phát hành nguyên tỉnh Hanoi: AN-HÀ, 13 Rue du Cultre

Các nhà đại-ly có treo cái biển tròn

TRĂNG

TIỂU THUYẾT NGÂN

NGÀY MỚI

Tờ báo xã hội đầy đủ và mỹ thuật nhất
 Số 7 ra ngày 10 Jun
 Tòa báo: 195 Hàng Bông — Hanoi
 — Tổng những tên « giặc nghệ thuật » của Ng. đức Chính
 — Hấp tìu nó ở thế gian, ông Lan-Khai! của Bùi công Trưng
 — Tâm lý những người Nam thân Nhật của Hút-khách
 — Bùa đầu Ngô văn Phú của Đào Phú
 — Tâm mắt gổl thêu con chó sói của sé con cừu con ở Hội chợ Fair'oo của Hồng Phúc
 — Tày cũng tìn bà có ông mảnh nước Nam
 — Cử cụ Vô hiền Hoàng trọng Phu (Đơn của Nguyễn thị Mo nhờ xin cho ông chông bị bắt bạc được thả) của Nghệ Bùn và nhiều bài nữa... và

Kết quả cuộc phỏng vấn về Chừa hoang và Loạn dâm.
 Lời bác sĩ Le Roy des Barres rất mạnh bạo, rất thâm thúy, rất lạ lùng. Nhiều câu châm biếm, mỉa mai thật nực cười... mà tất cả nam nữ thanh niên, tất cả những người đã thành vợ thành chồng rồi, tất cả các bậc cha mẹ đều phải đọc!

Loại « Sách Hồng » của tuổi trẻ

SÁCH HOA XUÂN

Quyển thứ hai:

« CẬU BÉ LẶNG ỨNG »
 đã có bán ở khắp các hàng sách

Một địa chỉ các bà, các cô nên nhớ

là nhà chuyên môn làm áo làm đã lâu năm, có nhiều kiểu áo mới chế rất đẹp, làm bằng laine bền màu.

Mặc vào tón hết ỏ đẹp thân thể.

GIÁ HA

NHỮNG ý tứ của đêm trăng man mác chứa trong bầu sương ngời sáng. Tuấn thấy lòng hớn hờ. Anh thu hưởng lấy những thú vui nhẹ nhàng êm mát, nhận chân lấy lòng mây may tình cảm mới lạ, dịu ngọt như thứ không khí ái ân phảng phất quanh mình.

Một đôi khi Tuấn có một chủ ý gần như tình nghịch. Anh giữ cho luồng tư tưởng ngừng hẳn lại giữa nguồn trôi chảy của thời gian. Anh bắt chợt thấy mình trong cảnh này, tự nhơ ngác một phút giây và được sung sướng ngạc nhiên như con bươm non lạc vào một nơi cỏ hoa kỳ diệu.

Cái gì cũng như vừa mới có, vừa mới hiện ra trước giác quan bờ ngõ của anh.

Câu hát của Thay đang uốn éo trong giọng nẻo nuốt êm mềm; nhan sắc của Thay đang rõ ràng ở giữa những hình bóng khác, và tất cả như vừa mới họp ở đây một cách đột nhiên.

Thay đẹp thực. Vẻ đẹp của Thay đến lúc ấy Tuấn mới trong rõ. Dưới ánh trăng mờ mịt, khuôn mặt của Thay lộ ra hết cả sự ngây thơ của trinh tiết, hết cả phần nữ tính bao giờ cũng khép nép, e thẹn và tẽn tũn... Tuấn tự nhiên lại nhớ đến, rất nhanh chóng, cái bức tượng khỏa thân bên bờ suối, và nhận thấy cái may mắn hiếm có của mình.

Thay trong y phục và giữa đám bạn bè lại kích động lòng Tuấn hơn. (Đó là điều dị kỳ mà Tuấn không muốn tìm hiểu ngay) Một cảm linh thân mật hơn như cũng vừa mới nảy ra. Tuấn bấy giờ mới thấy rằng mình yêu Thay — và thấy thế một cách rất rành mạch.

Trên màu xanh tối của thân áo, nước da mặt in một màu hồng lạnh dưới ánh trăng. Cái miệng hé mở của Thay khể hai lần môi nét rất thanh và trông rất ngoan ngoan. Đôi mắt là đôi ngọc đen lung linh trong vẻ nhìn im lặng. Tuấn nghĩ đến lúc hẳn cận anh sẽ được ngắm những vẻ đẹp quý báu ấy ở nơi khác và trong những trường hợp mật thiết hơn...

Đêm đã về khuya.

Cảnh hưởng này vẫn kéo dài cái nhịp tình từ lặng lẽ. Tuấn tưởng chừng sẽ cứ ngồi mãi đây để hưởng cho no đầy giấc mơ vô cùng tận.

Trăng lợt dần xuống thấp, ngự giữa hai tầng tuyết hồng lớn và trắng xóa đang thông thả độn lại, thu hẹp một khoảng xanh thẳm và trong veo.

Trên đỉnh trời chỗ khuôn trăng thành thang lúc trước, mây kéo đến từng đoàn từng đội, tìm nhau nối lại từng vừng từng cuộn và họp thành những cánh núi, hạc vĩ đại và hồng bành.

Từng không bỗng chốc hỗn độn những mây.

Cả một cuộc phiến loạn lạng lẽ xảy ra dưới vòm cao. Rồi cơn biển động ngừng im, trở nên bình tĩnh ôn hòa, những đám tụ họp tản mạn dần, rồi sau cùng tất cả kéo về một phía rùng và đọng lại ở đó. Bầu trời lại quang rộng, mặt trăng như qua hồi giông tố, lại hiện ra giữa một màu ngát xanh cao khiết và rạng rỡ những vinh quang.

Một luồng gió mới vừa qua đem lại những hương ruộng đất cây rừng.

Lạnh lẽo phủ lên vai người một tấm màn sương lụa.

Tuấn rùng mình lên.

Anh vừa thấy đôi mắt Thay chăm chú nhìn anh. Hai điểm ngọc đen kia — (Tuấn sẽ không đời nào quên được) — như chiếu ra những ánh lửa im lặng và nồng nàn.

Thay đã hát xong rồi.

Thay đã cho anh hiểu ý rồi. Anh không ngờ rằng người con gái Thổ lại có một sức đắm người đến bực ấy.

Tuấn đành cứ chỉ của người thiếu nữ. — Sự im lặng lúc đó rõ rệt một vẻ rất khó chịu: Anh tưởng chừng như tất cả đều nín tiếng để quan sát anh. Nhưng Thay rất tự nhiên. Cô chống tay lên đùi, đứng dậy với một cử chỉ rất đơn giản. Cô thông thả đi qua trước mặt mấy người bạn gái, ngừng đầu nhìn vợ vào.

trong lúc chân bước những bước thứ nhất về một phía đời.

Tuấn chậm chạp hút dần vào dây phổi một hơi thở rất nhẹ, rất dài. Anh bực mình cho sự rụt rè vô lý của anh và thấy trống ngực nên từng tiếng nặng.

Tuấn vẫn còn lưỡng lự bỗng thấy tay Cang hích vào lưng anh. Anh quay mặt nhìn thì Cang bắt đầu nhíu mày lại ra hiệu nữa. Cang nói khẽ một câu ngắn. Tuấn thấy vững trí nhưng vẫn ngồi yên.

Sau cùng, lúc năm quả quyết trong tay, anh đứng lên, thì lại tưởng như cả bọn sắp phá lên cười. Anh quên rằng những người Thổ gần anh kia là những người chất phác. Họ không có những ý nghĩ quá rắc rối và sẽ coi những cử chỉ của anh như những việc rất tự nhiên.

Tuấn bước theo lối Thay đi vừa rồi như người bước đến một xứ sở dị thường và lòng anh thấy tất cả sự hồi hộp của người đi vào một cuộc mạo hiểm.

Cảnh đêm trăng bao vây Tuấn trong một bầu tịch mịch.

Vừa tiến lên anh vừa nghe ngóng. Anh chợt thấy như riêng có mình thừ giữa sự khuya vắng này. Làng xóm ngủ lặng trong sương. Con đường chợ không có một bóng người. Những điều vừa xảy ra cũng hình như đã lâu lắm rồi. Tuấn chỉ

NGÀN

của **THẾ LỮ**

nhớ lại, như dư âm nhẹ nhàng, những điệu cuối cùng trong mây cầu hát lượn.

Anh vẫn đều chân bước, không hấp tấp, vì anh biết thế nào cũng gặp người anh tìm. Tuấn không thấy rõ nhưng đoán được những đường lối Thay đi.

Qua trải đời cách đó không xa,

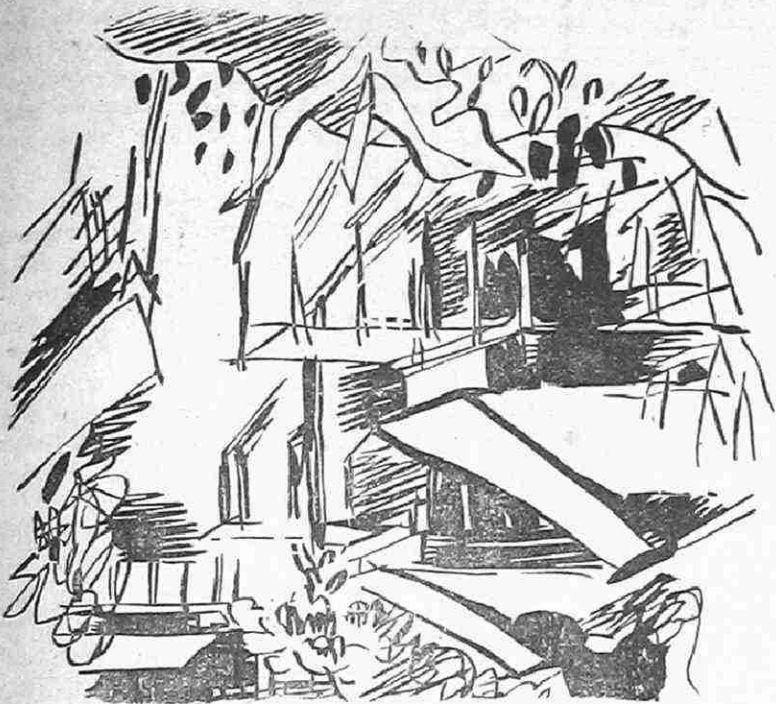
và hết sức cố gắng mới gọi lên được một tiếng khẽ:

— A Thay à!

Thay vẫn trần trần nhìn. Anh nhắc lại:

— Thay!

Và không tìm được câu nào khác. Tuấn bực tức cho cái tính rụt rè lạ lùng của mình lúc đó. Người

anh đến một con đường hẹp dẫn về phía rừng hồi.

Một vùng lá rợp ngả bóng bên một khu vườn bắp.

Một cái trời canh ngắt ngheêu giữa hai thân cây thẳng vút.

Một đường rẽ.

Tuấn chợt đứng lại. Thay kia rồi.

Thay đang đứng ở cạnh một khóm mai-trúc xum xoe, bên một nguồn nước chảy ra từ một nẻo khuất. Gần đó một cái cối giã gạo nghỉ việc, giơ cái hình chày gỗ nghiêng lên trên miệng cối như kiên nhẫn đợi chờ.

Tuấn chưa biết lúc đó Thay có trông thấy mình không. Người thiếu nữ đứng quay mặt về phía anh nhưng hình như đang chú ý nhìn giòng nước. Anh khó nghĩ quá. Tình thế lúc ấy có một vẻ vô lý gần thành tức cười.

Anh mong có một sự gì xảy ra, nhưng sự ấy không đến.

Anh chặc lưỡi một tiếng, không nghĩ ngợi gì nữa, nhanh nhẹn và quả quyết bước lên. Một ý trẻ tràn giống như sự liền lĩnh đến xui giục cử chỉ anh. Tuấn đến bên cạnh Thay một cách đột nhiên và sững sờ khi thấy người con gái không lộ một vẻ gì là kinh ngạc.

Cô ta ngừng nhìn Tuấn và im lặng. Tuấn càng thấy ngượng nghịu

con trai bao đàn, vẫn lém lỉnh trong những lúc cợt đùa với bọn con gái Thổ, bây giờ lại là cái anh chàng nhút nhát này! Có phải vì bộ y phục anh mặc trên người đã khiến tính tình anh giống hạng người mà anh đời lối? Hay vì Thay có thứ nhan sắc và thái độ khác thường?

— Cô Thay à!... tôi... cô... cô đứng đây làm gì thế?

Sự ngượng ngập đã qua cùng với câu anh nói lên được. Anh mừng rằng sự cảm động không làm sai lạc giọng thổ của anh. Phần khởi thêm, Tuấn lại hỏi:

— Cô đứng đây một mình sao? Chỗ này vắng vẻ, mà lại huồn, sao không đi với người nào cho có bạn?

Thay nghiêng đầu đi nguyệt Tuấn. Cái ý chọc ghẹo trong câu anh nói cũng khá hóm hỉnh tuy vẫn là câu bốn cột thông thường. Thay ngẫm nghĩ một chút toan đáp, nhưng lại im lặng mỉm cười. Tuấn đã định được trí rồi. Anh cũng cười và thấy trở lại nhiều câu tình tứ.

— Cô Thay không nói? Hay là tôi không đáng là người được cô trả lời?

Anh lại tìm được nhiều ý để nói những câu bóng bẩy và gần gũi hơn, và hơi tự lấy làm sượng sùng cho cái hoạt bát quá dễ dàng ấy. Sự rụt rè của anh lúc trước có lẽ còn có chút thi vị đáng yêu...

Thay nhìn đi lúc nghe anh hỏi câu sau cùng. Cô khe khẽ đáp:

— Tôi đâu dám thế? Tôi muốn trả lời lắm chứ, nhưng không biết có tiện trả lời không?

Tuấn thấy hết cả tinh ý ngoan ngoãn trong câu nói của Thay. Anh nhẹ nhàng đứng lại bên người thiếu nữ.

— Sao lại không tiện? Trả lời một câu tử tế của một người quý cô không có gì là đáng ngại; cô đáp lại sự tử tế của người bạn, cô lại làm cho người bạn ấy được sung sướng vì cô đã không tỏ ra bụng đứng đưng...

— Nhưng tôi biết người hỏi chuyện tôi có phải là bạn không?

— Sao lại không?

— Thế mà tôi không được biết đấy.

Thay lững lờ một cách rất ý nhị. Cô nhìn Tuấn bằng đôi mắt, và biểu lộ ra nhưng cách làm duyên chân thực một cách ngây thơ.

Tuấn toan đánh bạo một cử chỉ; anh ngừng lại và đáp câu hỏi của Thay bằng câu hỏi khác:

— Sao lại không biết là bạn được. Anh nói luôn: Đợi bạn cứ gì phải quen biết từ trước? Gặp nhau một lúc hợp tình hợp ý cũng đủ mến nhau rồi, thân nhau rồi...

Tuấn nhắc lại một vài ý trong những câu hát vừa qua. Những lời kiêu sức của thứ văn chương êm ái dễ dàng nhưng rất tiện dùng để thò lộ những điều khó nói. Tuấn mỗi lúc một thêm mến người thiếu nữ. Cảnh khuya vắng thích hợp với thứ tình lãng mạn hoa mỹ nhất của tâm hồn anh...

— Có Thay à?

— Anh bảo gì Thay?

Anh lấy thứ giọng rất ly tao hỏi Thay:

— Có Thay muốn kết bạn với tôi không? Tuy bây giờ mới giáp mặt nhưng hình như ta đã có duyên từ trước, từ lâu lắm rồi kia...

Anh có những cách nói dịu ngọt, giọng nói cảm động và lời nói lựa lọc vẫn về khác hẳn với lời nói đơn giản mộc mạc của người cùng giống với Thay.

Đối với cô ta, anh là một người Thổ vào hạng trí tuệ hơn người, một bậc nam nhi có chí giang hồ và có những tình tứ không thường — một hạng người anh tuấn trượng phu như trong truyện cổ tích. Tuấn hiểu thế khi thấy vẻ khấp nép của người con gái và đoán biết ý nghĩ của cô ta trong những câu hỏi bất ngờ. Tuấn lặng lẽ mỉm cười.

Cái cử chỉ thân mật mà anh lưỡng lự ban đầu lúc đó tự nhiên hóa dễ dàng. Tuấn nhẹ cầm lấy tay người thiếu nữ.

Thay không kéo tay lại. Tuấn thấy trong giây phút đó, một cảm giác rùng rợn: anh đã chạm đến dạ thối của một tấm thân ngà ngọc trần trụi dưới trăng.

(Còn nữa)

THẾ-LỮ

Tại sao uống thuốc hoài mà không khỏi?

Uống thuốc hoài mà không khỏi là bởi quý ngài không chọn thuốc. Mỗi khi rứt có bệnh, hãy lựa cho được thuốc chuyên môn mà dùng. Trong Nam, thuốc ho, điều kinh của hiệu **PHỤC-HƯNG Y-QUÁN** Cholon bảo chế được tin dụng nhiều là nhờ cái đặc biệt thuốc chuyên môn, trị mau lẹ, dứt tuyệt và dễ uống. Chúng tôi xin giới thiệu với đồng bào ở Bắc, hãy dùng thử mới biết cái tài trị bệnh của thuốc **PHỤC HƯNG**.

Bạch-phê linh thuốc

Trị các bệnh ho mới phát, ho kh n, có đàm, tắc tiếng. Ho gà, có thai ho, để rồi ho sản hậu. Ho lâu năm, đờm lợn cợn xanh, đen, có huyết. Ho lao. Hai bả vai đau, đầu xây xẩm, mắt ngủ, ớn lạnh, sốt xa trong phổi. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1,00.

Phụ nữ bạch huyết

Trị kinh nguyệt không đều, hay trời sạt. Huyết kinh bầm dợt, huyết kinh khi nhiều, khi ít. Từ cung sung, có mù, đau trắng dạ dưới, huyết trắng ra nhiều. Người mất máu, mắt xanh, đau thất lưng. Uống trong 1 hộp *Bach-yên-hoàn* thì kinh sẽ có lại đúng ngày, hết Bạch Đái. Mau có thai. Giá mỗi hộp 1p00

Cổ tinh ich thuốc

Chuyên trị bệnh Di tinh, Mộng tinh, Huyết tinh. Các chứng hội hợp, choáng váng, đầu xây xẩm, hết liền trong ngày đầu. Uống trong mỗi hộp thì hết đau mỗi các khớp xương, không còn đau lưng, lòng thấy hăng hái, làm việc phần chắn hơn lên, không biết mệt, hết mơ mộng.

Bệnh nhẹ trong 1, 2 năm dùng 2 hộp là dứt tuyệt. Bệnh nặng hơn 5, 7 năm, uống nhiều lắm 5 hộp là không còn tái trở lại nữa. Cái đặc biệt của thuốc *Cổ-tinh ich-thu* là ở chỗ *bệnh không trở lại*.

Giá mỗi hộp 1p00
(Gửi Contre Remboursement)
Tổng phát hành phía Bắc:
VẠN HÓA
8, Rue des Cantonnais — Hanoi
Tổng phát hành phía Nam:
VÕ-ĐÌNH-DẪN
323, Rue des Marins — Cholon

NU'ỐC NAM

NU'ỐC NAM có đáng gọi là một nước không? Câu hỏi chắc có nhiều người cho là thừa, vì người Annam ai ai cũng có cái cảm tưởng rõ rệt rằng họ đều là người một nước. Tuy nhiên, có một số người ngoại quốc khó tính nói đến Đông-dương hay nghĩ đến Phi-châu, và vẫn không có thể tin rằng những dân tộc bị chinh phục như dân tộc Annam đã có thể đến cái trình độ quốc gia. Lòng tự tôn của họ đã làm mờ tâm trí họ. Họ thường bảo rằng dân tộc Annam cũng chẳng khác gì những dân tộc mọi đen ở Phi-châu hay Mường mán miền Thượng-du, thiếu sự tổ chức, thiếu cả tinh thần của một nước. Theo họ, dân Annam chỉ biết đến làng, tinh thần đoàn kết của họ không ra khỏi lũy tre xanh, ngoài, là kẻ thù cả. Tuy có một ông vua thống trị cả xứ, nhưng cái giây liên lạc ấy là một thứ giây nhân tạo, thả lỏng, không có mãnh lực gì. Tuy có khi dân tộc ấy đồng lòng chống lại với nạn ngoại xâm, sự đồng lòng ấy không phải do một quan niệm sáng suốt về nước nhà, mà là do ở lòng ghét người nước ngoài mà ra. Dân tộc Annam ngày xưa đã không có điều gì có thể làm cho thành ra một nước như vậy. từ ngày bị chinh phục lại càng mất dần những tinh cách có thể đưa dân tộc ấy đến trình độ quốc gia: tiếng nói dần dần bị tiếng Pháp thay vào, rồi đến hóa ra một thổ âm; chính một người đại biểu của họ, một nhân viên của hội đồng quan hạt Nam-kỳ, đã tuyên bố như vậy; linh thổ của dân tộc Annam nay không còn nữa và lịch sử của họ từ nay là lịch sử của nước Pháp.

Trong những lý do nêu ra kia, cũng có một vài phần hợp với sự thực, nhưng nếu chỉ có thế mà đủ để kết án, thì không có một nước nào có thể xứng đáng gọi là một nước được. Người ta trách người Annam chỉ nghĩ đến làng; đó là một điều sai lầm: phần đông dân ta nghĩ đến làng nhiều hơn, nhưng không phải là chỉ nghĩ đến làng mà thôi. Và lại, có nước nào toàn thể dân chúng đều có một

quan niệm sáng suốt về nước không? Không có một nước nào cả. Thử đem một người Basque hay Breton xuất đời ở quê họ mà hỏi, thì lòng yêu nước của họ thường chỉ là lòng yêu gác chuông nhà thờ của nguyên quán. Người ta lại trách người Nam có tính ghét người ngoại quốc; đó là một điều sai lầm lớn nữa: không phải là người ngoại quốc nào người Annam đều ghét cả; trái lại, người nước Nam thường được những nhà mạo hiểm đến du lịch ngày trước coi là một dân tộc lễ phép, lấy hậu tình đối với người nước ngoài. Còn những kẻ ngỗ ngược, ý mạnh đến xứ này gây thù oán, thì sự thù oán ấy có phải đâu là tại bản tính ghen ghét của người bản xứ. Người ta lại bảo tiếng Việt nam chỉ là một thổ âm và việc nước Pháp chinh phục là tiêu biểu cho sự diệt vong của nước Nam. Nếu người ta suy nghĩ một chút thì người ta sẽ không lầm đến thế, người ta sẽ nhận thấy thổ âm kia là tiếng nói chung cho ngoại hai mươi triệu người, tiếng nói ấy đã vượt qua ngàn năm đô hộ tàu mà vẫn giữ nguyên được bản chất, và, từ ngày nước Nam ở dưới quyền thống trị của người Pháp, tiếng nói ấy chỉ có giàu thêm ra, không nghèo đi một chút nào. Còn bảo một nước bị chinh phục và bị diệt vong thì là một điều trái với lịch sử; biết bao nhiêu nước bị chinh phục vẫn giữ nguyên được tính chất riêng của mình!

Nói tóm lại, những lý do viện ra đều không đứng vững được. Tuy nhiên, đứng về phương diện khách quan, ta cũng cần phải xét lại xem nước Nam có đủ đặc tính của một nước mà ta đã kể ra hay không. Muốn thế, ta hãy đi ngược lên giòng lịch-sử. Ta thấy một dân-tộc sống ở ven sông Hồng Hà, nguyên thủy không biết ở đâu và từ đời nào, nhưng ta biết là sinh nhai về nghề nông tang. Trải mấy ngàn năm, năm lần bị người Tàu đô hộ, nhưng đã đồng lòng mưu phục lại sự độc lập, và từ năm 968 giờ đi, không kể 20 năm đô hộ sau đời họ Hồ, đã dần dà tiến vào nam, lấy đất của Chiêm-

thành, Chân-lạp, mở rộng bờ cõi. Dân tộc ấy không phải là một giống người nguyên chất, mà là kết quả của sự trào lộn của nhiều giống người, giống Giao-chỉ, giống Tần, giống thái, giống chiêm thành, giống Mường v. v., đã sống chung với nhau từ đời này sang đời khác, đã tạo thành một thứ tiếng nói riêng, đã cùng chung một văn hóa, đã chịu đựng những điều đau khổ chung (như dưới cuộc đô hộ Tàu), đã cùng hưởng những nỗi mừng chung (như lúc đánh đuổi quân Nguyên ra ngoài cõi). Cho đến lúc đã chiếm cứ được gần hết bán đảo Đông Dương, đặt bảo hộ lên hai xứ Lào và Cao Mên, dân tộc ấy đã tỏ ra có tinh thần mạnh mẽ, có tổ chức hẳn hoi, có ý chí thống nhất. Ngoài ra, đất đai của dân tộc ấy lại có liên lạc với nhau về mặt kinh tế; có người đã vì Nam kỳ và Bắc kỳ là hai thúng thóc, Trung kỳ là cái đòn gánh, hai thúng thóc ấy không có hình ảnh nào tỏ rõ sự liên lạc kia hơn nữa.

Vậy, cùng chung một giải đất, cùng nói một thứ tiếng, cùng chung một lịch sử, một văn hóa, lại có liên lạc với nhau về mặt kinh tế, tưởng dân-tộc Việt-nam đã tới trình độ quốc-gia từ lâu rồi. Và lại, như tôi đã nói, một dân tộc đã tạo ra câu ca-dao:

*Nhiều điều phủ lấy giá gương...
Người trong một nước thì thương trong cùng.*

Và nhiều câu khác nữa, cùng một nghĩa ấy, thật đã thành ra một «nước», không ai cãi được.

Có người khó tính hơn nữa còn bảo rằng nước Nam còn thiếu một điều kiện, tinh thần quốc gia. Người Nam chỉ biết thờ vua, như dân bà Việt nam chỉ biết thờ chồng, không biết đến nước. Đó là một điều lầm, và ta chỉ muốn dùng một thí dụ: ông Trạng Trình sinh làm tôi nhà Lê, ông đã làm quan nhà Mạc, đã giúp nhà Lê trung hưng, đã chỉ đường cho con cháu nhà Mạc có chỗ ăn mình, đã đưa nhà Nguyễn đến chỗ dựng thân: không còn ai có thể bảo ông đã thờ một ông vua vậy.

Nước Nam đã xứng đáng là một nước, lẽ tự nhiên là có quyền sống như các nước khác, và dân Việt nam lẽ tự nhiên là có quyền yêu nước mình, mong cho nước mình có đủ tài sức để theo đuổi lấy lý tưởng riêng, để một ngày kia mà họ có thể mong gần gũi, sẽ là một nước hoàn toàn, cùng với các nước khác mưu sự hạnh phúc chung cho nhân loại.

Hoàng Đạo

TÀN NHANG KHÒI HẮN

Bồi thí nghiệm ngay tại Mỹ-viên trong 5 phút thấy biến hắc lột đen. Làm mịn tươi da mặt. Tàn nhang không phát lại nữa. Giá 2p, 3p, 5p, một hộp

DA TRẮNG MỊN TƯƠI ĐẸP MÃI 2p., 3p. một hộp

Đã xoa hóa chất này, da không khô bạc, nước da tươi mịn mãi. Nhờ dùng phải phần kem xấu cũng không hại da nữa. Tóc dài, nhuộm tóc đen, hung và bạch kim, tóc rụng, rụng lông, gàu, long mi dài cong, chứng cá (khô hắc không có vết thâm, không phát lại), nốt sần nơi mặt, đều giá 1p. 2p., 3p., một hộp. Thuốc làm massage (soa nắn). Tóc mọc, giảm má, sẹo, lông mày mọc thêm, vết sơn tràm đen, gầy, béo, nở vú (tròn đẹp mãi) đều giá 2p., 3p. một hộp - Nốt ruồi, hột com, rằn trắng, nẻ da, hời nách 0p.50 1p.00 một hộp. Trị da dãn, nước nhỏ mắt đẹp sáng, đều giá 1p.00 một hộp. Thuốc trẻ đẹp lại, tươi da xanh tóc (uống), 2p.; 3p. một hộp. Dip. dao, kéo, Massagein 20p. mặt nạ cao su. Máy uốn long mi 0p.90. Máy bút chì. Pất đủ đồ sửa sắc.

QUÀ BIẾU (nếu mua từ 3p.00 trở lên)

Biếu một hộp nước hoa, kem, phấn chì, son hay brilliantine: Oyster (Con hến), Hoabigant, Tokalon, Chéramy, Dixor, Dupélia, Lanselle, Yardley, Guitare, Arcaneil, Gortier, L'Oréal, Bourjois, Email - diamant, Lux - Lenthéric, Coty, Foreil, Orsay, Rosémail, Eclador, Cutex, Luxuria, Lesquendieu, Kitqua, Epiloplaster, Simon, Faber, Lanvin, Ricils, Rimmel hay Roger, v. v. . .

MY VIEN AMY - FONDÉE EN 1936 - 26, HÀNG THAN - HANOI

VỤ TỬ CHỨC CỦA HU'ONG LY

hai tổng Tô-Xuyên và Dục-Linh (huyện Phụ-dục, tỉnh Thái-Bình)

Lời hương-lý nói với phóng-viên Ngày Nay :

« Chúng tôi bỏ tiền trăm, bạc nghìn ra mua danh, chứ không phải mua nhục. Ông huyện hành hạ và làm nhục chúng tôi trước công chúng. Chúng tôi quyết tử chức... »

Lời ông Công-sứ Thái-bình tuyên bố với phóng-viên Ngày Nay :

« Vụ này có một phần sự thực ở trong. Tôi không thể cho hương-lý tử chức vì vụ thuế đã đến nơi. Ông có thể tuyên bố lên báo : Hương lý cứ làm việc như cũ, không sợ ông huyện hành hạ và báo thù. Tôi sẽ hết sức đề ý đến vụ này. »

Lời ông huyện phản trần với phóng-viên Ngày Nay :

« Tôi phải nghiêm khắc đối với những người làm việc dưới quyền tôi để công việc khỏi hề trễ... »

Những vụ tử chức của tổng lý ít khi xảy ra, nhất là ở Thái-bình, nơi người ta vẫn quen mua chức tổng lý bằng một giá rất đắt. Không phải mỗi lúc, trong một cơn giận dữ thường, ai cũng có can đảm mang bằng, triện lên quan trả, sau khi đã bán hết nhà cửa, ruộng nương để mua. Vụ tử chức của các tổng-lý vừa xảy ra ở huyện Phụ-dục là một việc rất nhiều ý nghĩa về cái chế độ quan trường ở xã này. Chúng ta không thể tưởng được, ở thế kỷ này và dưới quyền cai-trị của Chính-phủ bảo hộ Pháp, lại còn có sự coi khinh và rẻ rúng cái nhân phẩm và giá trị của con người như vậy.

Cặp điều tra của «Ngày Nay» không ngoài mục đích tìm sự thực và giúp Chính-phủ làm một việc công bằng : nghiêm trị những người có lỗi, những người ấy là quan hay là dân.

N. N

7 giờ sáng đề nghe hiệu dụ : từ làng chúng tôi đến đình làng Nghin đi bộ ít nhất cũng mất ít ra một hai giờ đồng hồ. Vậy chúng tôi cũng có người đến sau 7 giờ. Vì thế quan chúng tôi gắt và bắt ông hội Dương, ông lý Đàng và ông lý Kiên làng Thanh-mai qui ngay trước cửa

đình. Ông hội Dương và ông lý Đàng chịu qui. Ông lý Kiên nói ông sẵn lòng chịu phạt tiền hay phạt tù, chứ nhất định không chịu qui vì qui tức là mất hết nhân cách. Quan chúng tôi không nói nói gì, nhưng từ đấy lưu ý đến ông lý Thanh-mai và câu trả lời rần rôi của ông ta

NHỮNG CUỘC PHÒNG VẤN

Phòng vấn ông lý Thanh Mai, người đã nộp triện tử chức trước nhất trong bọn hương lý Phụ Dục

dùng đến hình phạt đánh và bắt qui ?

Ông lý Thanh Mai đáp :
— Nhân một hôm quan huyện đi khám điểm canh hàng tổng, thấy thiếu thuế. Hôm sau, 13 tháng ba Annam (2 Mai 1939) quan huyện đòi tôi lên và bảo sao được trẻ nãi việc tuần phòng. Tôi kêu đó là hôn phạm phó tổng và phó lý. Quan huyện liền cầm con trâu bằng đồng để chặn giấy đánh vào tai tôi hai cái và quát lính bắt tôi ra sân qui hai đầu gối lên hai viên gạch, giữa trời nắng trang trang. Hai giờ sau quan huyện thả tôi ra. Tôi thuê xe lên thẳng tỉnh, làm đơn chiếu vào cụ Tổng đốc nộp triện và xin tử chức.

— Thế ông Tổng đốc có cho ông tử chức không ?

— Không. Cụ Tổng đốc khuyên tôi cầm triện và mang đơn về. Cụ lại bảo : quan huyện này tốt, ông ấy chỉ nóng thôi. Chịu khó về làm việc như cũ, cụ sẽ tư phẩm hàm cho. Nếu sau có muốn tử dịch cụ sẽ cho tử dịch. Tôi không biết làm thế nào, xuống gác gói ghém triện và bằng đề trên bàn giấy phòng khách đợi rồi ra ngoài viết một cái thư bỏ nhà giấy thép báo với quan sứ tôi đã trả bằng trả triện nhà nước tại tòa sứ.

— Thế rồi công việc ra sao ?

— Trả bằng, trả triện xong rồi, tôi về nhà, yên trí làm ruộng, nuôi vợ nuôi con. Bỗng ngày 21 tháng ba Annam (12 Mai 1939) tôi nhận được giấy sức cụ Tổng đốc gọi tôi lên trả lại bằng, triện và bảo cho biết quan huyện có bầm xin bãi cách

(xem tiếp trang 16)

Huyện Phụ-dục: Một chút địa dư

CÁCH tỉnh lý Thái-bình hơn ba chục cây số, huyện Phụ-dục nằm ngang trên con đường «tải gạo» Nam-định — Hải-phong và giáp giới phủ Vinh-bảo, tỉnh Hải-đương. Gồm có 36 xã, huyện Phụ-dục là một huyện trong những huyện nhỏ nhất ở Thái-bình. Trước kia, khi chưa có tỉnh Thái-bình, huyện Phụ-dục thuộc về Nam-định và đã

được liệt vào «Nam-định tứ cùng» cùng với huyện Phong-doanh, Ý-yên và Quỳnh-côi (bốn huyện nghèo nhất ở Namđịnh).

Ngoài ra, huyện Phụ-dục về phương diện chính-trị, còn là một huyện đáng cho người ta chú ý hơn các huyện khác. Hồi nội phong trào Việt-nam quốc - dân - đảng, huyện Phụ-dục đã bị đánh phá (đêm 17 tháng giêng năm canh ngo) cùng một lúc với huyện Vinh-bảo.

Nguyên nhân vụ tử chức của hương lý hai tổng Tô-xuyên và Dục linh

Lời thuật lại của ông Ng. bá Kinh, chánh hội làng Lý-xá

Ông Nguyễn bá Kinh chánh-hội làng Lý-xá

— Ông huyện Vũ đình Phan đời về Phụ-dục thay ông Nguyễn Văn An từ tháng giêng Annam. Theo thường lệ, bọn hương lý chúng tôi mang lễ lên mừng. Chúng tôi đi chung với nhau làm một bọn. Lý trưởng, chánh hội, phó lý, trưởng hạ, thủ quỹ, người một đồng, kẻ năm hào góp nhau được bốn đồng đặt lên.

Nhưng ông huyện ôn tồn bảo chúng tôi : «Tôi không bằng lòng các thầy đến mừng chung như thế. Tôi cần biết

riêng từng người một. Vậy các thầy hãy cầm về.»

Chúng tôi bầm nhau lui ra. Có người bàn : «Mình nghèo thế này mà bắt đi lễ riêng thì «giết» ai ra.» Một ông bạn đồng sự của chúng tôi nói : «Đã vậy, tôi thề độc không anh nào được đến lễ riêng quan.»

Tuy vậy, không ai bảo ai, chúng tôi cũng cố biện lấy mỗi người đồng bạc để đi mừng quan.

Nhưng quan chúng tôi vẫn không được hài lòng và theo ý chúng tôi thì sau vụ lễ mừng này, quan chúng tôi bắt đầu hành hạ những người đã dám cả gan mừng quan ít.

Những người bị hành hạ trước nhất

Ông hội Kinh nói tiếp :
— Những người bị hành hạ trước nhất là ông chánh hội Dương làng An bài, ông lý Đàng làng Dục-linh. Hôm ấy, 27 tháng giêng (17 Janvier 1939) quan huyện sức hương lý phải tức chực ở đình làng Nghin hồi

Ông Đào Kiên, Lý-trưởng làng Thanh-Mai

Nhà ông lý Thanh Mai vào hang giàu có ở thôn quê, có cái sân gạch rộng và những cốt thóc chiêm.

Ông lý Thanh-Mai tiếp tôi một cách niềm nở. Tôi hỏi luôn :

— Có phải ông đã trả triện tử chức trước nhất tất cả các anh em hương lý hai tổng này không ?

Ông lý Thanh-Mai, người xương xương, dong dong cao, trạc ngoài ba mươi tuổi, háng hái trả lời :

— Vâng, chính thế. Ông tỉnh bọn hương lý chúng tôi bỏ tiền trăm bạc nghìn ra mua chút danh phận, chứ có phải mua lấy cái nhục nhả dĩa. Quan huyện chúng tôi không những đánh chúng tôi, còn bắt chúng tôi qui nữa. Làm thế lúc là đâm hết nhân cách của chúng tôi. Chúng tôi bắt buộc phải tử chức.

Tôi lại hỏi :
— Vì cơ gì ông huyện đã phải

TRONG TİM

NHẬT CHÔNG VỚI AU MỸ

Ở Tokio, có năm người tranh luận và sửa soạn một cuộc khởi thế công lớn để chông với các nước dân chủ Âu, Mỹ.

NAY ông đã già. Nhưng ông vẫn mạnh mẽ, vẫn khôn khéo. Và sự hoạt động tai hại của ông còn bao phủ cả Á châu.

Tên ông là Toyama. Năm 1901, cùng với hai đồng tri, ông lập nên đảng Hắc-long, một đảng mang truyền bá cái chủ nghĩa đế quốc Nhật ở lục địa châu Á.

Đảng Hắc-long, kẻ chân đảng Hắc dương (l'Océan Noir), một hội kín khác thờ chủ nghĩa đế quốc Nhật, sửa soạn cuộc chiến tranh Nga-Nhật... và giúp cho cuộc chiến thắng. Rồi khu vực của đảng tràn sang Mãn-châu, sang Tàu, sang Phi-luật-tân, sang Ấn-độ. Khi có một cuộc cách mạng, những việc rối loạn về tôn giáo hay quốc gia xảy ra ở tận thâm cùng châu Á, là chín trong mười lần một đảng viên Hắc-long nắm cái bí mật trong tay.

Cô Ấn-độ Rose mà người Anh theo đuổi hoài không được, hiện nay yên tọa ở Nhật... Ông hoàng Ấn-độ Pra-

lap, người bài Anh, đã giết hại biết bao nhiêu người. Những người bạch Nga và Semenoff làm việc phản lại Liên bang Xô-viết... và biết bao nhiêu người khác nữa là nhân viên của đảng. Người ta nói chính cả thầy tu Trebitch Lincoln cũng là một người trong số ấy.

Ngày nay Toyama là người cộng tác có ích lợi hơn hết của bộ tham mưu nhà binh Nhật trong những chương trình làm bá chủ nước Tàu và Thái-bình-dương; ông lập những đảng mới, tổ chức những đoàn khủng

bổ, phá hủy nền tảng của đế quốc Anh, và gắng sức «thâu lượm» những thuộc địa Pháp ở Viễn đông.

BẢN CHƯƠNG TRÌNH

Thì mới cách đây vài tuần lễ, đã có một cuộc hội họp, trong một gian phòng ở Tokio, gồm những ông Toyama, đại tướng Araki, nhân viên Thượng-hội-dồng quân-sự, và vài ủy viên của một hội mà Âu-châu ít người biết tới và địa vị của hội sẽ trở nên chính yếu, hội sinh viên Hồi-hồi ở Fokio.

Năm nhân vật nghiên cứu một chương trình có thể làm rối loạn giới Ả rập... và, vì sự liên can, sẽ đánh một trùy nặng vào đế quốc Pháp. Đó là việc mưu cho chính phủ Nhật chính thức công nhận đạo Hồi-hồi, tự nhận một án huệ đối với 300 triệu dân Hồi mà một phần lớn là người châu Á, và sau kết xin cho liên kết với một vai đoàn Hồi-hồi trong việc tranh đấu của Đông-phương với Tây-phương dân chủ.

Như thế có lẽ chẳng bao lâu nữa chúng ta sẽ thấy đảng Hắc-long giữ một địa vị trong những nước dân theo đạo Hồi... ở châu Á, và có lẽ ở cả châu Phi... để hai ông Hitler và Mussolini vỗ tay reo mừng.

(Vu ngày 12-4-39)
M. dịch

CUỘC ĐẤU XẢO LỚN NHẤT THẾ GIỚI Ở NỮ-U-ỐC, MỸ

ĐẤU XẢO quốc tế Nữ-u-ốc, đã mở cửa từ hôm chủ nhật 30 Avril, là một cuộc chương bày lớn lao về kỹ nghệ, khoa học, nghệ thuật và sự tấn bộ của loài người.

Cuộc đấu xảo ấy đã tổ chức để kỷ niệm bách ngũ thập chu niên chế độ liên bang cộng hòa ở Hoa-kỳ lập nên do đạo luật ngày 4 Mars 1789 và thống lĩnh George Washington ban hành ngày 30 Avril ở Nữ u-ốc, trên bao lon điện Wall Street.

« Thế giới mai sau sẽ ra sao... » đó là đầu đề của cuộc đấu xảo lớn lao ấy, lớn hơn năm lần cuộc đấu xảo ở Paris, bao phủ một khu đất rộng năm trăm mẫu tây, và phi lôn ước tới 125 triệu đồng tiền Mỹ. tức là theo giá hiện thời, trên 4 nghìn 685 triệu quan, thế mà cuộc đấu xảo của Pháp chỉ tốn có một nghìn rưỡi triệu quan. Nhưng châu Mỹ vẫn có những cách để vượt qua và làm ngạc nhiên châu Âu, Mỹ không để ý đến sự chi tiêu...

tài có thể đưa đến Đấu xảo mỗi giờ 160.000 người. Người ta ước lượng sẽ có ít ra 50 triệu người tới thăm cuộc đấu xảo, và chung bình số người vào cửa mỗi ngày là 250.000, mà những việc chủ lĩnh ấy lưỡng rất có lý nếu người ta so với cuộc Đấu xảo ở Paris năm 1937: tổng cộng số người vào cửa là 31.050.001, và cái kỷ lục trong một ngày là 469.391 người, ngày chủ nhật 27 Septembre... Cuộc Đấu xảo thuộc địa năm 1931 đã được 33.490.000 người tới xem, và riêng ngày chủ nhật 4 Octobre 567.268 người vào cửa.

Chúng ta mừng cho cuộc Đấu xảo Nữ-u-ốc được may mắn. Nhưng đáng buồn là với cái giá đồng tiền Mỹ ngày nay có lẽ ít người Pháp bậc chúng có thể tự cung được cái xa xỉ đi ngắm những cái lộng lẫy của Đấu xảo ngoài việc đi xem chiếu bóng ở mấy nhà trong họ thành phố miah ở.

(Rie et Rac) M. dịch

— Ông bán cho tôi một cái vé xe lửa!
— Nhưng đi đâu mới được chứ?
— Ô, ông này tò mò lạ; bán cứ việc bán lại còn hỏi lời thôi mãi...

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYẾN
GOANG - NGU - TIẾP
Architectes diplômés P L G I.
Angle Rues Richaud et
Borgnis Desbordes — Hanoi
TÉL. 678

Du khách sẽ thấy ở khu Đấu-xảo, trong nhiều thứ lạ lùng vĩ đại, cái tháp ba mặt nhọn đầu cao 212 thước, trong đặt máy vô tuyến điện; và một quả cầu rỗng lòng, lớn 65 thước đường kính, trong có dành một khu chính gọi là « Trung tâm diêm của hàng nghìn cái lạ ». Hai công trình lớn lao ấy trông chẳng khác gì hòn quăn và cái quille... Ở trên bờ hồ cũng có một khu rộng có những trò chơi thực ghê gớm: ở đây du khách có thể « đảo lộn ruột » bằng trăm nghìn cách, với những bộ máy rất dữ dội mà loài người đã lấy làm vinh dự khi sáng chế được ra. Nữ u-ốc đã chú ý tới những việc vận

NGAY NAY

Chúng tôi xin các bạn có ý kiến gì về bài này, viết không nghĩ rằng cần nhiều tiếng rất bất tiện. Chúng tôi muốn rằng mọi vấn đề tinh thần và (thông

Ô. V. T. T. Hanoi. — Vì lẽ gì có tiền nợ Đức mà riêng thành phố Hanoi phải trả?

— Nguyên sau khi chiến tranh, không có tiền trả, nhân dân ở đây những vật liệu, máy móc. Những vật liệu này Pháp bán lại cho các nước địa. Hải cảng H. P. đã dùng một vật liệu ấy, nên phải trả tiền.

Minh Đức, Thái-bình. — Bộ phận nào cho hợp lệ, để cho là phiếu để chi trả?

— Phải dùng giấy trắng, cũng không, và không có dấu hiệu gì khiến thế phân biệt được. Tên biên trên phải cho rõ ràng, không nhòe, ỉa.

Minh Đức, Thái-bình. — Cách thức lệ làm việc trong phòng bộ thẩm như thế nào?

— Hội đồng kiểm phiếu gồm có một chủ tịch do chính phủ cử ra, và người kiểm phiếu, lấy ở số các người đi bầu.

N. X. K. Tuyên-quang. — Người ta muốn cao phải làm cách nào?

— Tập thể thao, nhất là những vận động theo chiều dài (exercice d'allongement). Có nhiều cách tập cho cao người lên, theo những phương pháp riêng. Hỏi các hiệu bán sách thể thao.

N. X. K. Tuyên-quang. — Giai 22 tuổi cao nữa không?

— Còn cao nữa. Tuổi đứng người của con trai vào quãng từ 25 đến 30 tùy từng người.

Thụy Hùng, Hanoi. — Nếu muốn tập người cao lên và to các bộ phận như chân ngực, thì phải làm thế nào mới quá có lâu không?

— Muốn tập cao người đã có một cách vận động riêng, các sách thể dục đều có chỉ bảo. Còn muốn tập cho to thể nở nang, không gì bằng tập thể thao Thụy-điền (gymnastique suédoise). Cốt nhất phải tập đều đặn, mỗi ngày 10 phút cũng được. Quả rất chóng, chỉ ngoài ba tháng là hiệu quả.

Thụy Hùng, Hanoi. — Khi gặp một người con gái đứng đắn, biết chiêm tinh giỏi...

Một phương thuốc

Ai bị bệnh: thận hư, di tinh, mộng tinh, lưng đau, gối mỏi, hạ huyết, bàng, mắt hoa, mặt mày xây xảm và hay tiểu tiện về ban đêm, v. v.

SÂM NHUNG BỒ THİN TI
Thuốc này trừ tuyệt những bệnh kể thêm tráng kiện. Đã được nhiều thu

CHUYÊN

Viết phải đúng cách viết những bài văn và đủ nghĩa; nhiều bạn lúc đó sẽ đăng lên báo, và dùng nó là một nơi bàn luận về những chuyện hay là một cuốn tự vi.

ta là kẻ, ông báo nên làm thế nào để được giá?

Không thể có một phương pháp nhất định, phải tùy mình và tùy người của cái đó là một công việc khôn khéo và vừa phải (affaire de tact et de mesure); nhưng điều cần nhất là chữ có giá trị, mình thế nào thì cứ tỏ bày ra như thế.

Trần thiếu Báo, Thái-bình. — Gia đình giáo dục ngày nay đối với gia đình giáo dục ngày xưa khác nhau thế nào?

Ngày trước, gia đình giáo dục của ta đều khuôn theo lễ giáo của đạo Khổng; còn bây giờ có thể nói chưa có một phương pháp giáo dục gì nhất định cả. Công việc ấy để nguyên về phần định đoạt của mẹ, mà những người này hình như cũng chẳng thiết đến lắm. (Cả lẽ họ chưa hiểu nên làm thế nào)

Trần thiếu Báo, Thái-bình. — Vì có gì trong chương trình học của các học trò không có lý tưởng?

Cái đó rất dễ hiểu: lý tưởng là tự mình tìm ra, sau khi suy xét và học biết, chứ không phải là môn học bắt buộc ai cũng phải theo. (Trừ ở các nước độc tài, lý tưởng người ta đã tạo sẵn cho các học sinh).

Chín-ĩ, Huế. — Vợ chồng nên giao hợp mỗi tuần mấy lần, cho hợp vệ sinh? Sự giao hợp quá độ có những hại gì? Có bắt buộc phải ngủ riêng không? Trước và sau ngày sinh đẻ bao nhiêu lần thì có thể giao hợp được mà không hại.

Không có một lệ luật gì nhất định sự giao hợp bao nhiêu lần mỗi tuần. Cái đó là tùy ở sức khỏe và tình cảm thâm của đôi vợ chồng. Nói thế không phải là bảo rằng càng yêu nhau lại càng nên nặng đi lại đâu. Tốt hơn hết là giữ chừng mực và điều độ. Còn năm riêng là một cách phòng ngừa khôn ngoan nên theo.

Trước ngày sinh đẻ 3 tháng, và sau 5 tháng, nên thôi sự đi lại. Không theo đúng sẽ có hại cho sức khỏe của người vợ, vì lúc sắp đẻ và sau khi đẻ, người đàn bà chưa được lành mạnh hẳn. Với lại cần phải để người đàn bà nghỉ ngơi chút.

(Xem tiếp trang 18)

Vườn trồng cam phải thế nào?

ĐẤT trồng cam phải sạch và tốt nhưng không nên để trình làm thấp. Điều cốt yếu là đất phải bở, khiến rễ cây dễ mọc, thoát nước và dễ ấm. Muốn có một khu đất có đủ những tính chất ấy, ta nên chọn một khu đất vườn tốt, rồi chế phần bở và phân ngựa mỗi thứ một nửa. Gây giống cam có thể rắc hạt, nhưng tốt hơn hết là triết cành. (D. I.)

Hành tinh nào gần mặt trời hơn hết?

TRONG tất cả những hành tinh người ta biết tới nay thì Mercure là hành tinh gần mặt trời nhất. Hành tinh ấy không bao giờ xa mặt trời ngoài 29 độ. Ta có thể trông thấy ngôi sao ấy buổi sáng, trước khi mặt trời mọc và buổi chiều trước khi mặt trời lặn. (D. I.)

Nhiều giống sâu có thể sống không có đầu

NGƯỜI TA vừa mới cả quyết rằng một con sâu có thể sống không cần đến đầu. Người ta đã chất đầu nhiều thứ sâu và nhất là giống kiến thì nhận ra rằng

L'OM LẠT

minh chúng vẫn sống như thường sau khi bị mất đầu. Một con châu chấu mất đầu còn sống được 15 ngày nữa; còn cái đầu sống được những 23 ngày nữa sau khi bị lìa thân thể. (D. I.)

Những phim ảnh dữ dội

NĂM ngoái tòa án ở Mỹ đã xử một vụ về việc dùng ngựa đóng trẻ một cách dữ dội trong một cuốn phim và đã trị tội những thủ phạm.

Khi quay cuốn phim trên người ta đã dùng 300 ngựa, đào những hố cách quãng nhau và phủ rơm lên trên cho ngựa không trông thấy hố. Khi chạy nhiều con vật đang thương kia đã sa hố và gãy chân.

Hội bảo trợ xúc vật Anh gây nên phong trào bãi trừ những cuốn phim về loại ấy. Sao phong trào ấy một đạo luật đã ban hành, cấm những phim trong có những cảnh « mà súc vật có thể phải chịu những sự đau đớn hay bị thời thúc tàn nhẫn ». một lúc.

Phạm luật trên sẽ bị phạt 100 bảng (chứng 17.800 quan theo thời giá) và ba tháng tù; có thể bị phạt cả tiền và tù

Khi nghĩ đến đạo luật Geramont ở Pháp chỉ phạt tiền có từ 5 đến 15 quan và tù từ 1 đến 5 ngày, thì thế khác người ta muốn có một đạo luật bảo trợ súc vật nghiệt ngã hơn. (D. I.)

Chữa những dấu bị nọc độc

TRƯỚC hết phải giữ cho nọc độc khỏi truyền vào mạch máu. Muốn thế phải buộc chặt lấy chỗ dấu bị nọc độc (dấu chó dại hay rắn cắn). Việc thứ hai phải làm là cố sức lấy ra cho hết nọc độc. Vậy phải nạn chỗ dấu độc hay nếu có thể dùng ống giác lấy máu lẫn chất nọc độc ra. Sau trừ công hiệu của nọc độc. Trừ lên dấu bị độc một trong những thứ thuốc chế theo cách sau đây: nước Javel một phần, nước ấm 9 phần; thuốc tím (permanganate de potasse) 1gr, nước ấm 100gr.

Phải phủ kín chỗ dấu cho đến khi thấy thuốc tơi; nhét bông miếng có dùng cồn hay nước Javel vào dấu rồi quấn băng lại. Gọi ngay thầy thuốc để tiêm thuốc huyết Calmette. (D. I.)

Có thể chữa thuốc lá được không?

NGƯỜI ta có thể bỏ thói quen hút thuốc lá một cách dễ dàng, nếu không ếm ỉ. Muốn thế chỉ việc xúc miệng

bằng nước có pha 25 phần 100 nitrate d'argent. Hình như rửa miệng bằng cách ấy, khi hút thuốc ta sẽ thấy quá vô vị đến nỗi trong một thời kỳ lâu lâu ta không muốn hút thuốc lá nữa. Vậy xin nhắc những bạn nghiện thuốc lá không muốn hút thuốc nữa. (D. I.)

Coi loài rươi là vật có hai cổ phải là không công bằng không?

RẤT không công bằng vì rươi giúp ta nhiều việc quan trọng, cũng ngang với những giống chim giúp ích cho nghề nông và che chở cho những cây ăn quả, như giống chim én.

Vả lại rươi còn là một loài trừ muỗi rất mạnh và nhều giống sâu bọ khác có hại trực tiếp đến người ta. (D. I.)

ĐẢNG AN TRỘM

RAMAJOPAHRIALAR, anh là một đồng viên đảng móc túi, mà anh tự tiện lén vào nhà người ta ăn trộm! Xấu hổ lắm! Anh ạ. Từ nay anh phải ra khỏi đây, anh phải ra khỏi đảng và ngoài vòng luật pháp!

Đó là lời Subhash Sachindra, chủ đảng móc túi ở Baroda (Ấn độ), mắng nhiếc và trục xuất một đảng viên phạm luật của đảng.

Mặc dầu những sự cố gắng của ông Gandhi, ông Jawhrald Nehru và nhiều người Ấn học thức khác — trong số có nhiều ông hoàng Ấn — những đảng móc túi ở Ấn độ vẫn hoành hành, không sao triệt nổi. Ở đây có những đảng hay đoàn rõ rệt, từ bậc thượng lưu cho đến bậc hạ lưu. Những kẻ sát nhân cũng lập thành một đảng phái riêng, có điều lệ hành động và luật danh dự. Vì đã luyện thệ theo những luật ấy nên anh chàng móc túi Rama-

— Anh kể các thứ hoa hồng anh biết.

— Thưa thầy có hồng bạch, hồng nhung, hồng tía, hồng...

— Gì nữa nói mau!

— Hồng... à... hồng... hồng là.

jopahrialar bị trục xuất khỏi đảng vì vì thất vọng anh đã đàn đũa xuống sông Bisvanatri tự sát.

(Mar anoo)

CÁI NHÌN CHẾT NGƯỜI

FRED ARBAUD, người ở Montréal xứ Canada có thể coi như một kẻ đã giết Percy Harsh không?

Nhiều chàng tá đã đồng thanh nói rằng: « Phải, chính anh đã giết Percy Harsh ». Nhưng đó là một kẻ sát nhân rất lạ lùng. Việc xảy ra trong một tiệm cà-phê ở Edmonion, kinh thành xứ Alberte (Canada) về câu truyện đi săn cáo. Hai người sinh ra cãi cọ rồi bất bình về chỗ Harsh không chịu công nhận cái tài của mình về phương đi săn ấy, Arbaud thách Harsh đấu... nhìn. Cuộc đấu nhìn ấy như thế này: mỗi bên dịch dùng hết ý trí của mình nhìn bên kia để bắt kẻ thù phải cái mặt về xin hàng.

Trong khi có cuộc thi lạ lùng ấy, tất cả các tiếng trong tiệm cà-phê đều ngừng lại. Qua những phút dài trong sự yên lặng khó chịu, hai người đối diện trở mắt nhìn nhau.

Bỗng Harsh ngã gục xuống ghế. Người ta chạy đến thì... anh đã chết, như bị cái nhìn của kẻ địch giết hại. Anh này bước một câu giận dữ:

— Người ta chớ có chú ý tới một cách hỗn láo như thế!

Tuy vậy tòa án không tin là một cái nhìn có thể giết được người, cho là Harsh chết về bệnh đau tim và lta bằng Arbaud.

(Marianne) M. dịch

— U ời, con bị cảm, hôm nay u ra xin phép cho con u ạ.

— Con cảm ra làm sao?

— Con cảm gái, u ạ.

g thuốc hay và bổ nhất
gọi mỗi... tai lưng
tiện về... v. v.
hãy dùng:
NG BỔ TÍNH hiệu « MẸ CON »
tuyệt... bệnh kẻ trên và làm cho thân thể
a. Đã... nhiều thư khen tặng và khuyến khích.
Mỗi ve chỉ có 0\$60
Nhận gửi lĩnh hòa giao ngân. Mua buôn có hoa hồng nhiều. Xin do:
Phục Đáng Dược Hàng
130. RUE DE PARIS. 130 - CHOLON

HAT san

Ấy chết !

T. T. T. Bấy trong truyện « Người hòa giải » :

Ngày xưa, Cự yêu thầm Nguyệt nhưng chưa dám nói thì Nguyệt đi lấy chồng, lấy Lưu. Bấy giờ Lưu nhờ Cự đến xin lỗi vợ họ mình :

Có lẽ vì Cự nghĩ đến rằng chỉ một lát nữa là chàng đã ngồi đối diện với người đàn bà mà chàng đã yêu hồi còn trẻ tuổi trong một gian phòng vắng.

Đừng tưởng rằng Cự và Nguyệt đã là một cặp tình nhân hồi còn trẻ tuổi. Sự thực, Cự chỉ nghĩ rằng một lát nữa chàng sẽ ngồi đối diện trong một gian phòng vắng với người đàn bà mà chàng đã thầm yêu hồi còn trẻ tuổi.

Thế mới biết bút sa... gà chết ! Có khi chết cả người được. Vì ở đây ông Thanh Châu chỉ đổi chỗ cho năm chữ « trong một gian phòng vắng » của ông mà một người đàn bà đức hạnh bỗng thành một người chẳng ra gì.

Minh hay ta ?

Trong truyện ấy :

Người ấy (Nguyệt) sẽ kể về tất cả những nét xấu của chồng mình, và làm cho Cự thấy rằng mình hơn người chồng ấy.

Minh « số một » là Nguyệt, còn mình « số hai » là Cự. Giá tác giả chú thích cẩn thận như thế thì độc giả chúng tôi dễ hiểu hơn.

Docteur

Cao xuân Cầm
de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ :

BỆNH HOA LIỆU và NỘI THƯƠNG

Khám bệnh tại :

152, Henri d'Orléans — Hanoi
(Phố cũ Đàng canh Hội An-Thiên)

Sách « Nói chuyện nuôi con » của bác sĩ làm có bán tại hiệu Nam-Kỳ, phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier, Hanoi. Giá 0p.35 (một quyển)

Chưa hiểu.

Cũng trong số ấy, trong truyện « Duyên Bích cầu » :

Chắc tiên sinh cũng thừa hiểu rằng lá thăm và lời chim là cử chỉ của những người giăng gió.

Nhưng tác giả vẫn chưa hiểu rằng lá thăm và lời chim không thể là cử chỉ được.

Thánh hay thần ?

Đông Dương tuần báo :

Họ (tài tử Úc) đền tặng nhà họa sĩ ta (Lê Văn Đệ) là « thánh Á đông » (génie asiatique).

Chắc Đ. D. T. B. cho rằng « thiên tài » không osi bằng « thánh ». Nhưng nếu muốn dịch đúng nghĩa đen thì génie asiatique phải là « thần Á châu » chứ ?

Cái gì thế ?

Nước Nam số 26 trong bài « Ngày qua... xa xôi quá » :

Đời Tinh bỗng chút ra một cái bóng khác.

Chừng « chút » ra. Nhưng chút ra ở chỗ nào ? Mà sao lại trút ra được một cái bóng ? Một cái bóng khác ? Thế cái bóng kia là cái bóng nào ? Báo Nước Nam thực lạ lùng : Hôm nọ đã « gõ mạnh vào cửa lòng », hôm nay lại « bỗng trút ra một cái bóng ».

Chẳng có ý kiến gì hết.

T. T. T. Năm số 33 trong truyện « Gái trinh » :

Lần này rõ rệt hơn là đi tầu vào Thanh, Bình có ý kiến phải xa hẳn Hạnh...

Bình có ý kiến viết thư cho Hạnh. Thế mà có « ý kiến » được thì cũng lại đọc hai câu văn tôi có « cảm tưởng » rằng câu trên viết sai và tôi có « ý muốn » rằng câu dưới cũng viết sai nốt.

Tuyệt vọng !

T. T. T. N. số ấy, trong truyện « Năng hạnh vàng »,

Lòng chàng cứ héo đi với nét mặt ủ ế như một người tuyệt vọng.

Lòng người tuyệt vọng héo đi với nét mặt ủ ế ?

Hay « lòng » chàng như một « người » tuyệt vọng vì đã héo đi với nét mặt ủ ế ?

Câu văn của tác giả thực cũng « tuyệt ... vọng ».

HÀN ĐÃI SAN

**BU' C
TRANH**
hoạt họa của
TÚ-MỜ

ÔNG NGÔ-MA-BÙN

Trong làng báo... bỏ có mời,

Kỳ quan có một con người đến hoy !

Ta chẳng la, láy chẳng láy,

Khảo văn khảo chữ, bấy ngày không ra.

Thế mà, kỳ quặc cho chưa,

Cũng làm được chủ hai tờ báo to !

Ấy ông Mo-Phú họ Ngô,

Tục danh trong xã là bò Ma-bùn.

Trông ông : lùn cùn, lùn cùn,

Môi dày, trán ngắn, răng còn sơn đen.

Này ai chớ bảo tướng hèn,

Chinh là tướng lạ làm nên sang giàu.

Báo ông quảng cáo trang đầu

Rằng : bênh quyền lợi khắp hầu nhân dân.

Nhưng ngoài cái lợi dân thân,

Ông Ngô-Mo-Phú cóc cần bênh ai !

Ông còn cướp đất, tranh mời,

Của dân nghèo hạt Tân-Bôi, (Thái-Ninh)

Ông quen nấp bóng quyền hành

Đề chơi thủ đoạn tranh ranh... cơm chim !

Tú-Mờ

Bệnh ho chớ lầy lằm thường

Ho lao, ho hèn, ho sần hần, ho khan, ho mất tiếng, ra máu, ra giãi, phôi đen, đờm có vi trùng, người gầy, chiều hơi sốt, nặng mặt hoặc chân tay, nằm một bên, ít ăn kém ngủ, tinh thần mỏi mệt, chớ để lâu ngày ắt thương tình mệnh, kịp rằng thuốc ho lao bốn hiệu mây khô được, uống sau 10 phút đỡ ngay, 0p.40 1 ve, 12 ve 4p.00, trẻ con ho gà, ho từng cơn, hoặc sốt ho, dùng thuốc toàn quy cao, 0p.40 khỏi hẳn, 12 ve 4p.00

Đau dạ dày, đau bụng, đau tức, đau bụng dưới, đau tức, đầy hơi, đau mạng sườn, đau có trùng có sán, uống một gói 10 phần khối 5, 0p.30 một gói 12 gói 3p.00.

Cải thuốc phiện hay nhất Đông-dương

Thuốc này được quan chánh tòa thí nghiệm nhận thực ngày 17 Mars 1933, nghiên nặng đến đâu cũng bỏ rút được, người khỏe đi làm như thường, bỏ song không nghiện lại, có năm hàng nặng nhẹ khác nhau, nhất 5p.00, nhì 3p.00, ba 2p.00, tư 1p.00, năm 0p.50, Sám chung trừ căn 2p.00 một chai, bán tại PHARMACIE TAM TỈNH Trần-đắc-Sử, 73 phố chợ hàng Da cũ Hanoi, Văn-tân 37 Rue Paul Doumer Hảiphong, Thái-lai Phai-hóa, Trần-huê Đông-hới, Trần-Cánh Quảng-gãi, Lê-nam-Hung Phaothiết, Đào-Tiến Thakhek, Nguyễn-vân-Đặng Paksé, Phan-thị-Lộc Viêngxan Laos, Hayab-Tư Paompeh. Cần mỗi bình một đại lý, huê hồng rất hậu, hỏi điều gì gửi timbre 0p.05, đại an đó lường.

Ngày Nay điều tra

(Tiếp theo trang 11)

tôi, nhưng cụ Tổng đốc thương tình không cách. Vậy phải mang bằng, triệu về làm việc.

— Thế ông có nhận trên và bằng không?

— Có, tôi có nhận vì tôi không dám trái ý cụ Tổng đốc. Nhưng tôi vẫn có đơn từ chức, và nhất quyết từ chức. Nếu không từ chức, ông huyện cũng không để chúng tôi yên lành.

Tôi hỏi câu sau cùng:

— Hiện nay còn những ai từ chức sau ông?

— Sau tôi có năm ông lý trưởng tổng Dục-linh, sáu ông lý trưởng tổng Tô-xuyên và hai ông chánh hội cùng ở tổng Dục-linh đều đệ đơn và nộp triệu từ chức, nhưng quan công-sứ và quan tổng-dốc không cho từ chức.

— Thế các ông ấy đã rút đơn ra chưa?

— Nghe như chưa thì phải. Xin ông hỏi thẳng các ông ấy, có lẽ tiện hơn.

Vì sao tổng Tô xuyên hưởng ứng sự từ chức của tổng Dục linh.

Từ nhà ông lý Thanh Mai, tôi đi sang tổng Tô-xuyên cách đây chừng sáu cây số. Tôi tìm vào nhà ông lý trưởng làng Tô-đề, một người trong sáu người lý trưởng đã đệ đơn từ chức.

Cũng giống ông lý trưởng Thanh-mai, ông lý trưởng Tô-đề kể lại đầu đuôi tại sao ông ta bị bắt qui ở công huyện:

— Quan huyện sở dĩ ghét chúng tôi vì chúng tôi đã không đến mừng mừng ngày. Thoạt đầu, chúng tôi 13 anh em mang vào 10p.00 nhưng quan chúng tôi trả lại. Chúng tôi cảm tiền ra. Không biết 12 người kia có vào mừng riêng không thì tôi không được biết. Riêng tôi, tôi không vào mừng nữa vì tôi làm việc không có lương mà bắt tôi mừng nhiều thì tôi bỏ vào ai và lấy tiền ở đâu?

Sau đó vài hôm tôi nhận được

Ông Vũ-Trùng, Lý trưởng làng Lý-Xá

giấy sức cho hương lý xã tôi phải lên tỉnh lãn bàn ghé đê xe về cho trường hàng tổng. Tôi lên kêu quan xin lãn tiền phí tổn vì trường chung cho cả hàng tổng, không lẽ mình tôi phải chịu. Quan huyện liền thét lính lấy roi gân bò, nhưng sau quan huyện chỉ bắt tôi ra qui ngoài sân, ngay lối cổng vào đê thiên hạ đi qua trông rõ. Tôi lấy thế làm tủi nhục liền làm đơn lên quan tổng đốc xin từ và trả triệu. Nhưng quan tổng đốc khuyên tôi cứ việc về làm rồi quan tổng đốc sẽ bảo ông huyện cho.

Tôi hỏi thêm:

— Thế còn những ông ban đồng sự của ông?

— Năm ông lý trưởng kia cũng đệ đơn từ chức vì các ông ấy sợ

có một ngày kia các ông ấy cũng bị bắt qui và ném roi gân bò như các ông khác.

Ông lý Xá, người đã ném triệu trả ông huyện ngay ở bàn giấy huyện đường

Ông Vũ Trùng, lý trưởng làng Lý xá, một người nhà quê chất phác thung thủng kể lại:

— Mồng một tháng ba Annam (19 Mai 1939) quan huyện sức tôi lên bắt phải nộp tiền hoàng then một cái thuyền đứng tên tôi. Tôi kêu hiện nay cái thuyền ấy cho người thuê họ đánh mất ở Vĩnh-bảo, tôi còn đang kẹt ở tòa án Hải-dương, vậy xin khất quan lại vài hôm. Quan huyện không nói không rằng, rút roi gân bò vọt tới tấp vào vai tôi, rách nát cả cái áo lương.

Tôi giận quá, moi luôn triệu ở trong túi, vút lên bàn trả quan và lui ra. Quan huyện thấy thế, gọi ông thừa lên khuyên dỗ tôi và trả lại triệu. Vì thế tôi không phải qui, nhưng rách mất chiếc áo lương.

Ông ta vừa nói vừa sụt sùi, hình như còn nhớ trận đòn cũ và tiếc chiếc áo lương rách.

(Xem tiếp trang 21)

Phòng vấn ông huyện Vũ đình Phan

Trong bàn giấy, ông huyện vui vẻ tiếp tôi. Sự phi nộn của ông có vẻ nhỏ nhả. Thấy vậy tôi bắt đầu

điều tra. Nếu ngài có thể cho chúng tôi biết những cơ họ viện ra có đúng hay không thì tiện cho công việc của chúng tôi lắm.

Ông vũ đình Phan, ngấm ngấm chừng nửa phút. Rồi trả lời tôi bằng một giọng rất cảm động:

— Ông nên biết rằng nghề làm quan rất khó. Nếu mình không nghiêm khắc thì công việc không chạy, quan trên quở trách. Còn nghiêm khắc thì dân oán. Bởi bọn hương lý ở đây công việc bề trề, nên tôi phải nghiêm khắc, cái đó không có gì là lạ.

Tôi muốn biết rõ hơn liền hỏi:

— Thế ngài có đánh họ và bắt họ qui thực không?

— Không. Nghĩa là... có dọa qua loa cho chúng nó sợ mà thôi.

Tôi còn muốn hỏi thêm về việc lễ mừng thì ông Vũ đình Phan đã nhanh nhẩu bàn sang vấn đề khác.

Tôi đang phỏng vấn, bỗng ông bị huyện phỏng vấn lại.

Nhưng đây chỉ là về thể thao, về quần vợt. Bởi vậy tôi chỉ trả lời cảm chừng. Và yên trí không hỏi thêm được điều gì khác quan trọng, tôi từ già ông huyện Phụ Dục ra về sau khi cam ơn ông đã cho tôi biết qua loa những điều tôi muốn biết.

Ông Vũ Đình-Phan Tri huyện Phụ-Dục

nghe: một người lễ độ như thế không lẽ lại độc ác được. Tôi vào ngay chuyên:

— Chúng tôi được tin hương lý hai tổng Dục-linh và Tô-xuyên trả triệu từ chức nên phải về tận nơi

được biết ý kiến của ông về vụ này.

Ông đã tiếp tôi với một sự nhã nhặn vui vẻ, khiến tôi cảm động và quên hẳn cái đang điều lạch lạch của ông khi ông mới bước chân đến đất Thái-bình.

Tôi nói trước:

— Thưa ngài, đối với một vụ quan trọng như vụ từ chức này, chúng tôi rất thận trọng. Trước khi đăng bài, chúng tôi phải về tận nơi điều tra và nghe đủ các « tiếng chuông ». Chúng tôi đã nằm ở Phụ-dục ba ngày. Chúng tôi đã hỏi từ hương lý đến những người lân cận. Chúng tôi lại có dịp phỏng vấn cả một người lính cơ và một người lính mặt thám mà sở liêm phóng Thái-bình đã phải về dò xét vụ này. Chúng tôi cũng đến thăm cả ông huyện.

Chúng tôi đã sưu tầm đủ tài liệu. Giờ chúng tôi chỉ muốn biết ý kiến vị chủ tỉnh trong vụ này và mong rằng ngài sẽ không từ chối và cho tôi được như ý.

Ông Công sứ Rivière tươi cười trả lời:

— « Cách làm việc của ông như vậy rất đàng dắn và cần thận. Vì

nếu cứ đăng lên báo bất cứ một tin gì thì chính phủ sẽ bắt buộc truy tố tờ báo trước pháp luật, nếu tin ấy là một tin vịt, có hại đến cuộc trị an.

Về vụ hương lý từ chức, tôi xét ra cũng có một vài sự thực ở trong. Tuy vậy tôi không thể cho những người ấy từ chức được. Trước hết, pháp luật không cho phép họ làm đơn từ chức được. Và lại, gần đến vụ thuế, bọn họ phải ở lại để giúp chính phủ thu xong thuế đã. Ông có thể tuyên bố lên báo: nếu họ cứ trở lại làm việc như cũ, họ sẽ không sợ một thứ hình phạt gì ở nơi ông huyện. Tôi sẽ che chở cho họ.

Còn việc họ nói ông huyện dối lễ mừng nhiều thì theo ý tôi, cái đó gần thành ra một tục lệ của người An-nam. Nhưng cũng không nên vin cờ tục lệ mà dối tiền dân.»

Tôi cảm ơn ông Công sứ và ra về, với nhiều cảm tưởng tốt. Ông Rivière đã tỏ ra một ông chủ tỉnh hiểu thấu tình tẻ của xã hội quan dân An-nam.

Phạm văn Bình (đặc phái viên NGÀY NAY)

Chúng tôi đã trình bày một cách công bình và không thiên vị tất cả ý kiến của những người chính trong vụ từ chức này. Ông huyện, một bên, các hương lý, một bên, đã bày tỏ những lý lẽ của họ. Và ông chủ tỉnh Thái bình cũng đã tuyên bố ý kiến sáng suốt của ngài.

Vậy vụ này rồi kết liễu ra sao?

Chúng ta hãy chờ sự định đoạt công minh của ông Thống sứ De Taste và ông Công sứ Rivière.

Docteur ĐẶNG VŨ HỸ

Ancienne Interne de l'Hôpital
Saint Lazare de Paris
Spécialiste des maladies
vénériennes et cutanées

CHUYÊN MÔN VỀ :

Bệnh hoa liễu,
Bệnh đàn bà,
Sửa trị sắc đẹp

KHÁM BỆNH

Sáng 9 giờ đến 12 giờ
Chiều 3 giờ đến 7 giờ

Chờ nhật mở cửa cả buổi sáng

CHỖ Ở và PHÒNG KHÁM BỆNH
16 & 18, Rue Richaud, Hanoi
(đầu phố Hội-vũ)
Tél. 242

Mạnh như sấm, bánh
Ngon như canh-ky-na
Rẻ như rượu vang

Rượu Dâu

Lê-Quynh Quảng bình

là một thứ rượu bổ có thể
dùng giải khát và giải lao

Ai muốn làm đại-lý xin viết thư
thương lượng với Tổng đại-lý

M. Ngô Như

49, Rue de la Gare — Vinh

Nữ học sinh nên biết

Bắt đầu niên khóa 39-40, học sinh
không thể tùy ý muốn học lớp nào cũng
được :

A) Học trò cũ phải đủ những điều
khiến sau này mới được lên lớp :

1.) Phải học trọn năm vừa qua.

2.) Phải thi đủ các bài trong hai kỳ lục-
cá-nguyêt.

3.) Phải được hội-đồng-giáo-viên nhận
đủ sức theo lớp trên.

4.) Nếu sự học gián đoạn vì ốm đau có
việc nhà, mà có xin phép, hội đồng giáo-
viên sẽ quyết định.

B) Học trò mới :

1.) Phải đủ giấy chứng chỉ niên khóa
vừa qua.

2.) Không bị đuổi ở các trường tư kia

3.) Kiên về lớp Ba, lớp Nhất và lớp Đệ-
Tứ-niên, học sinh phải đủ giấy thưởng
5, và phải đủ sức học, cuối năm nào
trường mới cho đi thi.

Những thể-lệ kể trên đã được hội-
đồng quản-đốc và giáo-viên ban trường
chuyên ý.

Các phụ-huynh có con em gái hiện
đang học tại ban-trường hãy sắp cho
vào học nên hiểu rằng : Một trường học
đều công hay tư, có đủ quy củ, mới đáng
lòng tin nhiệm của công chúng.

Trưởng Nữ-học HOÀI ĐỨC

Phó Hằng Trống HANOI - Tél. 866

Lai Cảo

○ NG lý Cúc cười, nói sang
chuyện khác :

— Tôi thấy người ta đồn
ông thần «nhất đặc»
nhập vào cụ, phải không ?

— Họ chỉ nói vậy. Ông thần nào
nhập vào tôi. Nhưng mà có một
đêm, tôi nằm ngủ thấy ông thần
«nhất đặc» hiện lên, báo mộng
cho tôi rằng : tôi có đại phúc, được
ông truyền cho các phép về môn
địa lý.

Ông quay sang ông lý Khóa, nói
tiếp :

— Mà lạ quá cụ ạ, từ hôm ấy trở
đi, tôi tự nhiên nhìn con long ra con
long, con phụng ra con phụng, hình
nào rõ rệt hình ấy, không hề nhầm
lần.

Ông lý Khóa không trả lời, nằm
yên lặng một lúc rồi, giọng khàn
khàn nhuốm vẻ mỉa mai, ông nói
như người diễn thuyết cho công
chúng :

— Đời nay nhiều người biết được
dúm chữ quên đã vội vác địa bàn
đi làm đất làm cát rồi sòe. Họ không
chịu hiểu rằng nghề địa lý cũng
khó và nguy hiểm như nghề làm
thuốc, có phần còn khó và nguy
hiểm hơn nhiều nữa. Một thầy lang
bấm chỉ có thể làm chết được
những bệnh nhân mà tinh mệnh đã
bị sa vào tay họ. Nhưng thầy địa gà
mờ có thể làm hại được cả nhà, cả
họ người ta. Rồi...rồi tôi kể cho
các ông nghe câu chuyện mới xảy
ra trong khoảng vài ba năm nay để
chứng thực cho lời nói của tôi.

Ông lý Cúc đương sốt ruột vì ông
lý Khóa hút đã nhiều. Tay ông
tiêm đã thấy chán, mà ông thì chưa
hút được mấy điếu. Ông làm ra
mặt niêm nở và nói bằng một giọng
chỉ thiết :

— Vâng, vâng, thế thì còn nói gì
nữa. Cụ cứ kể cho chúng tôi nghe...
cụ kể đi.

— Hượm ! hãy cho lão vài điếu
nhập giọng đã.

Lý Cúc vâng một tiếng bất đắc dĩ
và ngẫm thầm : «hút lấy chết hay
sao mà cứ hút mãi ?». Ông liếc nhìn
thấy ông cán Bích cũng có vẻ khó
chịu, ông tùm tùm cười.

Ông lý Khóa làm luôn ba điếu
nữa rồi nằm ngửa, một tay vạt lên
trán, ông bắt đầu kể :

Cụ án Nguyễn, người làng Vĩnh-
long. — Ông xoay lại, nằm nghiêng
về phía bên đèn, — chắc ông cụ
cũng biết.

Lý Cúc chẳng biết gì, nhưng trả
lời phứa :

— Có, tôi có biết, ... biết tiếng thôi.

— Cụ ấy về hưu đã bảy tám năm
nay. Giàu sang, danh giá, thì tôi
mới thấy nhà ấy là một. Nhà cửa
rừng rinh, cái nọ liền tiếp cái kia
như động, chẳng kém gì nhà cụ
quan — tuy ông chưa hề hươc tới
nhà cụ quan — ông cả làm quan,
ông hai buôn bán sầm uất, ông ba
ở nhà hầu hạ cụ ông, cụ bà và một
minh trông nom hàng trăm mẫu.

Thế mà những ruộng ấy còn dất gấp
rưỡi, ruộng làng Cầm ta này. Sáu,
bảy trăm một mẫu.

Lý Cúc nói chêm một câu bình
phẩm để tỏ ra người hám nghe
chuyện :

— « Sáu, bảy trăm một mẫu ! Vậy
trăm mẫu không biết đến bao nhiêu
của. Giàu thật ! » Rồi ông thần nhiên
hút.

— Vâng. Sáu, bảy trăm một mẫu.
Giá cánh mình được ngàn ấy ruộng
thì vừa ăn, vừa tiêu, vừa hút mấy
đời cũng chẳng chuyen.

Ông ngồi dậy hút thuốc lào. Đoạn
ông lại nằm xuống kể tiếp :

— Rồi năm kia, trong khoảng
tháng ba, cụ án hồng tự nhiên đau
mắt, mỗi ngày một nặng. Rồi ông
cả, ông hai, ông ba, cả nhà cùng đau
mắt. Nếu ở cùng một nhà thì còn có
thể bảo rằng lây. Đằng này, mỗi ông
một nơi, xa nhau hàng dặm. Xem
bói, thì ông thầy bảo động mộ tam
đại...

« Làng cụ độ ấy có ông thầy Tàu
mới ở Tàu sang, không biết tiếng
An-nam. Đi đâu cũng kèm theo một
người Tàu nữa làm thông ngôn... »

Ông cán Bích ý chừng thấy ông
lý Cúc quên hẳn mình, sốt ruột nói :

— Ông lý đừng kể điều ấy nhé !

thầy cũng cùng người thông ngôn
đi lang thang trên các đồng làng.
Lúc trở về, cụ án hỏi, thầy si sô
mấy tiếng để người thông ngôn
dịch lại rằng chưa tìm thấy chỗ
nào đích đáng.

Ông còn muốn kéo dài câu
chuyện, song thấy lý Cúc và ông
cán Bích chuyen tay nhau hút, ông
vội tóm tắt, cốt cho chóng xong :

— Thế rồi lão thầy Tàu cho bốc
mộ tam đại nhà cụ án đi nơi khác.
Chưa đầy một năm, cụ án thụ bệnh,
quy tiên. Vài tháng sau cụ bà nổi
gột cụ ông lên châu giời. Năm sau
lại đến lượt ông cả. Ông hai tự
nhiên bỏ hiệu đi đầu mất. Còn ông
ba đâm ra chơi bời. Bao nhiêu
ruộng nương bán sạch. Đến nay
túng quá đến nỗi ông phải nạy cả
gạch sàn đem đi bán.

Rồi sợ lý Cúc bắt bẻ lời thôi, ông
kết luận luôn :

— Xem thế đủ biết một thầy địa
lý gà mờ có thể gây nên tai vạ to
tát đến thế đấy.

Nhưng dẫu sao cũng muộn quá
rồi. Lý Cúc đã hút hết lượt sái nbi.
Ông tháo lều, lấy móc nạo kèn kẹt.
Thôi, đành kéo lại lượt sái ba này
vậy.

Xã Chính sửa soạn đã xong, đợi

— Vâng, cháu cũng định mời cụ
xoi.

Ông lý Khóa ngừng kể, dăm dăm
nhìn non đèn.

Lý Cúc vội giục :

— Thế rồi ra sao, cụ ? Ông thầy
Tàu ấy hẳn là một danh sư, phải
không cụ ?

Ông nói trái hẳn ý ông dự đoán,
cốt để khơi chuyện thêm.

Ông lý Khóa kể tiếp :

— Cứ theo tiếng đồn thì hẳn ta là
danh sư. Vì thế cụ án mới cho mời
đi mời về nhà, thết đãi cơm rượu,
thuốc phiện. Cụ hết sức chiều
chượng. Thầy muốn gì cũng được...
Trong một tháng giời, chiều nào

lâu, nóng ruột, đi lại nhắc khéo :

— Thưa cụ, cất mộ vào giờ nào ?
cháu quên mất.

Ông cán Bích nhanh nhẩu, đỡ lời :

— Giờ Thìn.
— Bầm, giờ Thìn là mấy giờ ạ ?
— Vào khoảng từ tám đến mười
giờ.

— Bầm, vậy thì từ sáng đến giờ
có lẽ muộn lắm rồi.

Lý Cúc vợ được dịp tốt. Ông bèn
ra về sốt sắng giục ông lý Khóa :

— Chết chửa ! mãi nghe chuyện
cụ, quên lú đi mất. Thế nhớ cụ đi
ngay cho vợ chôn nhà hẳn. Sớm
sủa còn hơn muộn, cụ ạ. Nhớ quá
giờ thì rầy rà lắm đấy.

con trâu

TRUYỆN DÀI của TRẦN-TIÊU

(Tiếp theo)

Ông quay ra nói với Xả Chính:
— Thế các thức bác đã sấm sừa đủ cả rồi đấy chứ?

Xả Chính tươi tỉnh, gãi tai thưa:
— Bẩm, đủ cả rồi, chỉ còn đợi cụ lý nữa thôi.

Ông lý Khóa bắt đầu dĩ phải đứng dậy. Ông với tay về phía lý Cúc:

— Ông cụ cho lão mượn chiếc... đồ suy nhé?

Lý Cúc ngần ngừ. Ông cán Bích nói giúp:

— Phải đấy, ông cụ cho cụ mượn chiếc « đồ suy » kéo ngoài đồng rét lắm.

Lý Cúc không thể chối từ, khẽ thở dài, nói:

— Vâng... nhưng bác Xả phải cho tôi mượn chiếc áo bông mới được.

— « Bẩm, áo bông nhà cháu « tã » lắm, đem ra sợ không tiện ». Nói rồi, bác tủm tỉm cười.

— « Tã » cũng được. Đắp chân ấy mà! Tôi quen, không đắp chân, không chịu được.

Ông lý Khóa vừa đi khỏi, ông cán Bích không đợi mời, nằm ngay vào chỗ ông ta.

Lý Cúc lầm bầm:
— Chẳng biết môn địa lý của cụ thế nào, chứ môn hút thì khá lắm.

Ông lý Khóa đi đầu, hai tay thọc trong túi « ba-dờ-suy ». Theo sau, Xả Chính cầm bó hương xạ và cặp sách cái địa bàn bọc trong vuông vải tây đỏ. Thăng Chốc xách ấm nước chè nóng và mấy cái bát sành như khi nó đi đổi đồng. Thăng cụ Nhớn cầm điều cây với bù-nhùi.

Bác xã gái cặp cái rô dựng trâu cau tằm sần. Thăng cụ con nín vạy mẹ vừa đi vừa chạy. Đi sau cùng, thăng Tín đội cái quách sơn đồ trong đựng chiếc tiểu sành, thăng Mùi vác cuốc, mai, thương và một cuộn giấy thừng.

Cả nhà xã Chính mặc toàn đồ trắng. Tín và Mùi là người trong họ được mỗi đứa một cái khăn trắng đẹp dẹt độ hai tào. Nếu không thấy có những bộ áo trắng làm biểu hiện cho việc tang, mặc ra ngoài những bộ áo thām, áo nâu, người ta có thể nhầm đó là một bọn thợ.

Lũ trẻ đương nô đùa trong sân đình, tò mò chạy ra xem. Chúng đi nối đuôi một quãng ngắn. Không thấy gì lạ, chúng dám chán, trở về sân đình nô đùa như trước.

Chốc chốc lại một vài bà đi chợ về, đứng lánh ra một bên đường, chào hỏi: « Cụ ạ... Hai bác sang nhà mới cho ông cụ đấy hử? Lát nữa chúng tôi đến làm giúp nhé? »

Bác gái nhanh nhẩu đáp lại: « Vâng, trưa nay mời các bà đến ăn cỗ mừng nhà mới cho ông tôi ». Bác nói thế là vì bác đã hiểu ngầm nghĩa hai chữ « làm giúp ».

... Tới đồng, gió lộng quá, bạt cả hơi. Mặt người nào người nấy tái mét, môi thâm lại. Họ thu hình, chụm vào nhau đi cho đỡ rét. Riêng một mình ông lý Khóa vẫn thần nhiên bước mạnh bạo. Đó là nhờ sức nóng của chất thuốc phiện truyền đi khắp mạch máu, khắp thể thối.

Xả Chính nói to với vợ, cốt để ông lý Khóa nghe rõ: « Bu nó

trông, ông lão ngoài bảy mươi tuổi đầu mà trắng kiện hơn bọn mình. Quế hóa thật! »

Vợ biểu ý chồng cũng trả lời to tiếng:

— Cụ nhân từ đi làm phúc cho khắp bản dân thiên hạ thì giờ, phật lại để phúc cho cụ. Rồi chức thủ chỉ lão thế nào mà chả đến tay cụ.

Ông lý Khóa nghe rõ, sung sướng lộ ra nét mặt, tay ông không quay lại, không trả lời hai bác...

Gần tới mộ, xã Chính rảo bước lên trước dẫn lối... Bác đứng xoay lại, chỉ tay xuống: « Bẩm cụ, đây rồi ạ. »

Bây giờ vào độ gần trưa, mà trông như vừa mới sáng. Vì không có nắng. Khắp trời, một màu trắng lơ như sữa. Đồng lúa xanh non bắt ngát, từng chỗ nổi lên những khóm tre dầy và xanh om. Những tha ma cỏ xanh biếc, đủ các hình, chồi ra, hoắm vào như những bản đảo, những mũi bẻ, những vịnh nhỏ.

Cả bọn đứng lối nhỏ, xa trông như một đàn cò.

Tín, Mùi và xã Chính hi hục đào. Mùi cỏ thơm, mùi đất ẩm và mùi lúa non, thoang thoang nhẹ nhàng, mộc mạc.

Bác xã gái ngồi xồm, trước rô trâu cau. Mỗi cơn gió bắc thổi mạnh, bác so vai, rứt cò, suýt soa: « Re... ết! ngồi yên một chỗ càng thấy rét khỏe ». Thăng Chốc chạy đi chạy lại xem trâu nước, diều dóm cho những người làm, để khỏi mất thì giờ, chậm chễ công việc của họ. Ông lý Khóa vẫn hai tay thọc trong túi, đứng tư lự ngắm bốn phương...

Bỗng ông giơ tay với xã Chính, gọi to: « Nay, bác xã! lại tôi bạo. »

Xả Chính đưa cuốc cho thăng Chốc, chạy vội lại.

Ông lý Khóa vươn tay ra vừa nói vừa chỉ vòng theo con đường đất ngoằn ngoèo: « Bác để ý trông, vẫn chỉ thờ đức Không ta làm ngay trên đầu rồng. Cái ao làng với cái giếng dâng trước vẫn-chỉ là hai mắt rồng. Chỗ phình ra ngay chỗ gốc cây đa là hòn ngọc. Nhờ hòn ngọc ấy mà làng ta lắm khoa bảng, lắm quan to đấy nhé. Bác cứ theo tay tôi chỉ. Mộ cụ lang Trung xây ngay trên mình con rồng. Cụ tình thật. Giòng dõi cụ là dòng dõi nhà địa lý có khác. »

Xả Chính không kịp nghĩ trước, cãi lại:

— Thưa cụ, thế sao con cái, cháu chắt cụ lang chẳng làm nên tên tuổi trông gì... chỉ đến lý thôn là hết.

— Cái đó là tại số.

Thấy câu mình trả lời vô lý quá, ông liền chữa lại: « Người ta thường nói: sống nhà, già mồ. Tại con cháu cụ không chịu xoay hướng nhà cụ để xây lưng vào diên thì bề nào... Bây giờ bác nhìn đến giải đất này ở ngay vào chỗ dưới con rồng nó quây. Bác tình, nó mà đã quây thì cái gì gần đấy chả phải đồ nát. Vay ngôi mộ ông cụ nhà bác để đấy không tài nào yên được. Không những thế... Bác lại đây... »

Ông cầm tay xã Chính kéo sang phía khác, và nói tiếp: « Bác trông con kim, canh chùa Tiên, siêng thăng lai. Bác xem, cái gì cũng là phần cả. Còn nhiều lễ khác, có nói bác cũng không sao hiểu được vì bác không biết địa lý... Ngôi đất này, chắc do tay xã Ân làm đấy chứ gì. »

Bọn Mùi đào đã đến vào. Thăng Mùi quay ra quay ra hỏi. Xã Chính chạy lại. Ông lý khóa truyền: « Cứ mở lên. »

Mùi và Tín, đưa cầm thương, đưa cầm mai, bầy mạnh nấp vào... Một mùi hăng hăng, tanh như mùi bùn xông lên. Thăng Tín sợ, lùi lại vài bước. Thăng Mùi đi bốc một nắm đất quen, không rứt đi, sợ hãi, nó cứ xuống mồ xương chìm dưới thế nước xám xám và sền sệt như nước bùn. Xã Chính đốt mười nén hương xạ đem ra cắm bên mộ, trước đầu gió, rồi đứng trên bờ mộ đợi.

Thăng Mùi cầm chiếc đầu lâu giơ lên xã Chính chia hai tay đỡ lấy một cách kính cẩn. Thăng Cuốc sợ ú té chạy. Xã Chính gất con: « Đồ bất hiếu, bất mục. Hoa cái ông mày chứ hoa cái ai » Bác ngồi xuống rửa kỹ càng trong chiếc chậu sành, và trước khi đặt vào trong tiểu, bác rưới ít nước ngũ vị đựng trong chiếc chậu khác. Bác vừa làm vừa lầm bầm khấn: Lay cụ, cụ có khôn thiêng, xin cụ phê hộ cho cả nhà được thịnh vượng, làm ăn được may mắn, buôn bán được nhất bản vạn lợi... » Và bác tưởng như lời bác cầu khấn đã được ông cụ chứng giám.

(Còn nữa) TRẦN TIÊU

Áo tắm bẻ

Hiệu dệt

PHUC - LAI

87, PHỐ HUẾ, HANOI — TEL. 974

hiện đang trưng bày nhiều kiểu áo tắm mới lạ. Trước khi đi nghỉ mát, xin mời các bà, các cô lựa chọn kiểu áo để so sánh với các hàng khác.

TIN VĂN.. VĂN

(Tiếp theo trang 7)

Ông không chậm. Ông chỉ cho mặt. Nghĩa là tác giả Tất Đền được ông vo ve khen.

Ông khen ngược khen xuôi, khen loạ sạ lung tung. Y như một con ong hóa đại.

Ông phục cái tài viết văn mới của ông Tõ.

Ông nói :

« Sự học mới, ông thiếu ; nhưng cái tài viết văn mới ông không thiếu. Tôi đã lượm được những câu văn mới mà ở những nhà văn khác có học mới và viết văn mới tôi không thấy có.

« Những câu như thế này chẳng hạn :

« — Ánh trăng nhòm vào cặp mắt dưng dưng nước mắt (tr. 97). Trời tối như mực và như cái tiều đồ của chị (tr. 165). »

Ánh trăng nhòm ? trời tối như cái tiều đồ ?

Quả nhiên văn mới thực.

Và mới hơn nữa là những đoạn tả cảnh :

« — Nó là một cái bung xung nhon như ngọn tháp... Nó là một đồng rơm, đồng rạ lớn bằng trái núi... Nó là những tòa mái ngói muốn bảo toàn quốc tụy bằng những « đầu » vuông chom chom... »

Văn mới của ông Ngô đây !

Ngô Quán làm ơn viết văn cũ đi !

Hôm nọ, ông Nguyễn triệu Luật bàn đến tinh thần tiếng Việt Nam và cách vận chuyển tư tưởng với lối văn dịch... v. v.

Ông Luật đã làm ông Lan Khai đa cảm phải sa nước mắt.

Và làm cho độc giả Tao Đền cũng sa nước mắt, nhưng không phải vì đa cảm : họ chỉ buồn cười.

Họ buồn cười vì một câu thí dụ của ông Luật về cách dịch tiếng tây ra tiếng ta.

Câu : « J'ai chaud, người thường chúng ta dịch là Tôi nóng hay tôi bức.

Ông Luật sai tay bảo dịch sai.

« J'ai chaud » phải dịch là « trời nóng » mới đúng.

Và tin thể một cách vưng vãng quay liệt.

Và ngạc nhiên khi thấy người ta

phỉ cười.

Vừa rồi, trong Tao Đền số 7, ông N.T. Luật lại bàn về meo luật tiếng Việt-nam.

Và... lại dịch nữa.

Thực đấy !

Nhưng lần này không như lần trước.

Lần này ông dịch một câu tiếng Nam ra tiếng Pháp. Chắc may mắn hơn. Ông bảo rằng :

Câu cháu nói với chú : « chú đừng bảo gì, cháu xin vâng theo », nếu ta muốn giữ hết linh hồn Việt ngữ, phải dịch ra tiếng Pháp như thế này :

A tout ce que son oncle recommande, le neveu est prêt à obéir.

Nhưng lần này ông Luật lại thấy người ta phỉ cười.

Ông lắc đầu, quẳng bút xuống bàn. Khoanh tay ngồi nhìn ra, ngạc nhiên hết sức (1).

Lê'a

1) « Chú đừng bảo gì cháu xin vâng », cứ dịch phắt là : je suis prêt, mon oncle, à vous obéir » có hơn không ? Việc gì mà lần đầu đi tìm những cái rác rưởi mà

N. N. nói chuyện

(Tiếp theo trang 13)

Đồng Dương học đường, Hải-dương. — Ông đã có giấy phép mở trường tư rồi, mà muốn xin mở thêm một lớp thì không khó khăn gì cả. Miễn là theo đủ điều kiện thường (thầy giáo đủ bằng, trường đủ chỗ, v. v...) Còn nếu muốn mở lớp dạy quốc ngữ không lấy tiền, tưởng ông nên giao thiệp với hội Truyền bá quốc ngữ, sẽ dễ dàng và tiện lợi hơn.

Ngày Nay

Tuần báo ra ngày thứ bảy

Mua báo kể từ 1er hay 15 tháng táng và xin trả tiền trước

	Một năm	6 tháng
Đồng-dương	4\$20	2\$20
Pháp và		
Thuộc-địa	4. 80	2. 50
Ngoại quốc	8. 50	4. 80
Các công sở	8. 50	4. 80

Ngân phiếu gửi về :

M. le Directeur du NGÀY NAY

80, Av Grand Bouddha, Hanoi
Giấy số 874

Của L. T. Khanh

Một ngày từ thiện

Phòng viên một nhà báo đến phòng văn một người vừa may mắn được trúng số độc đắc.

Phòng viên — Chắc ngài sẽ không quên nghĩ đến những công việc từ thiện ?

Người trúng số — Vâng, tôi cũng đã định bụng để riêng ra một số tiền cho một ngày từ thiện.

— Trong một ngày từ thiện quý hóa ấy, chắc ngài sẽ...

Người trúng số (ngất lời và thần nhiên nói) — Vâng, tôi sẽ trừ một phần lãi cho những khách nợ mang tiền đến trả trong ngày ấy.

Của V. Đ. Vy

Tiền học lễ.

THẦY GIAO hỏi Ba — Ba, sao chiều hôm qua moy bỏ học không xin phép?

BA — Thưa thầy, con theo mẹ con đi lễ chùa ạ.

— Mà thích đi chùa chiền hơn đi học à ?

— Dạ, thưa thầy thầy thường dạy : « tiên học lễ, hậu học văn », vì thế con mới dám bỏ một buổi học để đi học lễ ạ.

Của K. Bảo

Ài nói khoác

— Từ cổ chí kim tôi chưa thấy người nào khoác lác hơn anh.

— Có, tôi có biết một người nói khoác hơn tôi nhiều.

— Ai ?

— Anh chứ còn ai.

— Anh nói lạ, tôi nói khoác bao giờ ?

— Anh vừa nói xong, chứ bao giờ.

Tránh nạn ô-tô

X. X. — Ô tô đồ thì phải làm thế nào cho khỏi bị thương nhỉ ?

L. T. — Khó gì, lúc ô-tô sắp đổ, bác nên nhảy ngay ra ngoài đường.

X. X. — Thế nhưng lúc ô tô đang chạy nhanh,nhảy xuống để mà chết à ?

L. T. — Thì lúc ấy bác bảo hãm xe từ từ lại, rồi hãy nhảy xuống thì việc gì mà chết.

X. X. — Ở nhà l...

Của N. Quảng

Bảo trợ loài vật.

— Có phải đây là nhà ông hội trưởng hội Bảo trợ loài vật không ?

— Phải, nhưng hôm nay ông ấy đi săn rồi.

Ở hàng thuốc

KHÁCH (chỉ vào chiếc lọ để trên quầy) — Thưa ông, lọ này đựng thuốc gì vậy ?

NGƯỜI BAN — Thứ thuốc để bán khi nào tôi không đọc được đơn thuốc.

Đợi gì

— Mà y kia, hai đứa kia đang đánh nhau.

— Thế thì mày còn đợi gì mà không can người ta.

Của A. Lan

Cá ngựa

L. T. — Nay bác xã a, tôi cứ nghe nói cá ngựa, mà thật một đời tôi chưa trông thấy con cá ngựa ra sao đây !

XÃ XỆ, về thao lăm — À, cá ngựa thì chỉ ở Hanoi và nhất là Haiphong gần miền bờ mới có. Chẳng thế mà chủ nhật nào ở đây cũng thấy họ rủ nhau lũ lượt đi đánh cá ngựa.

Đánh lừa

LY TOÉT — Hôm nọ tôi ra lĩnh xem chiếu bóng, tôi đánh lừa người phát vé mà chả ai biết gì cả !

XÃ XỆ — Bác lừa cái gì đấy ?

L. T. — Tôi lấy vé hạng bét mà tôi vào ngồi ngay lên hạng nhất, gần ngay chỗ chóp, xem rõ quá.

Sự thực không nên nói

Thầy giáo gọi :

Trò Ba, trò Tư mách tôi là trò đã viết bừa lên tường mà ban nãy tôi hỏi ai vẽ bậy lên tường, sao trò lại không nói thực, trò phải phạt nặng.

Trò Ba — Thưa thầy, trong bài luận lý hôm qua, thầy có giẫy chúng con là : « cũng có nhiều sự thực không nên nói. »

AI MUỐN ?? ?
Rõ sự huyền bí của 65 trò Áo-thuật, xin gửi mandat hoặc tem 0p.59. (Xa thêm 0p.15 cước phi).
Hãy đọc...
ÁO-THUẬT TẠP-CHÍ
Bán-nguyệt-sau
khảo cứu về khoa Áo-thuật.
Một năm 2p40. Sáu tháng 1p.20
Thơ, mandat gửi cho
NGUYỄN-THÀNH-LONG
chủ nhiệm Áo-Thuật tạp-chí
146, Rue des Marins - Cholon
(Cochinchine)

Đi ra biển trước là đi đường lầy
Sức khỏe sau là phi
Làm tiền đẹp đẻ.
Nếu các bà mắc một cái áo
làm làm mà không biết
đừng lo mà không biết
thì không những làm giảm
về đẹp mà lại còn hại
đến sức khỏe là khác

Các bà muốn có
một cái áo làm hoàn toàn
trưa đẹp lại vừa bền
Xin đến cho được,
Áo có dấu hiệu
CeCe
Của chính hãng
CeCe
đet ra

VÔ-ĐỨC-DIÊN
KIẾN TRÚC SƯ
3 Place Négrler
HANOI — Tél. 77

NANG TRONG VƯỜN

của THẠCH LAM

giá 0p,35

CÔ GÁI GIANG HỒ

(Tiếp theo trang 6)

Câu chuyện đã xoay đến chiều ngụy hiêm khiến tôi không dám kéo dài cái trò chơi đáng sợ ấy thêm nữa. Nhất là tôi lấy làm tiếc rằng đã chuốc lấy sự chú ý của một người đàn ông đối với tôi không có đức tính gì khác hơn là ngụy hiêm, mà đối với Musette thì đó là phương bảo toàn chắc chắn cho cả một ngày không phải lo, có cơm ăn đúng giờ và có thể nghỉ ngơi đến hôm sau được. Tôi chắc rằng vừa làm vui lòng cho Musette vừa luôn thể gỡ mình ra khỏi lúc bối rối này, tôi bèn đem sự thực ra thú.

— Thưa ông, xin ông thứ lỗi cho ; và lại... ông đã tưởng lầm. Tôi... tôi không phải là con người hoa nguyệt đâu...

Musette quát lên :
— Thế nào ? Máy mà ? ...

— Không, tôi đến xóm này chỉ vì tò mò : chính cái sự không được biết gì về cuộc đời ở đây quyền rũ tôi đến. Chị đã nói chuyện với tôi mấy câu, chị bảo tôi rằng chị chưa ăn cơm... lúc ấy tôi chỉ nghĩ đến việc giúp đỡ chị... Còn những việc : sau này... xảy ra không phải là theo ý tôi muốn. Tôi thấy vậy cũng không còn ý tò mò nữa... tôi chỉ hơi buồn, có lẽ thế...

Musette trừng mắt nhìn tôi. Chị ta tức giận lắm.

— Máy tưởng máy làm thế là hay đấy hẳn ? Máy tưởng máy đã tìm được một thế giới khác ? Máy tin chắc từ máy đến tao khác nhau xa lắm phải không ? Máy xem... trong hai đứa máy với tao, người đàn ông kia tưởng máy là người dễ mua hơn tao kia đấy !

Chị ta bất bình, bực tức, như bị người ta lột trần (1). Tưởng chừng như tôi vừa ăn trộm mất của chị ta một bí quyết trong nghề nghiệp. Không những thế, chị ta lại lấy làm nhục nhã nữa, cái người lúc này không có một xu kia, nhục vì đã nhận sự giúp đỡ của một người đàn bà có thể trả bữa ăn

(1) Cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng.

bằng thứ tiền của người ấy đã kiếm ra ngoài cách bán thân, hay chẳng cần phải kiếm cũng có, thứ tiền của gia tộc, tiền sạch sẽ, ngay thẳng, lương thiện, thứ tiền không phải giấu ai.

Chị ta bảo tôi :
— Máy đi đi đi đi ! Không ai làm tao khổ cực hơn mày...

Chị ta thẹn thù quá đến nỗi không quyết định được bề nào. Người khách lạ bèn giúp tôi. Hân hân...

— Tôi xin đưa cô đi.
Musette cự lại, mắt đầy lệ :
— Ủ, thử xem xem nào !

Chị ta thấy tan mất một chút may mắn mà chị đã cố bấu vịn lấy và đem hết sức ra để giữ mình.

Tôi bảo người đàn ông :

— Xin ông hãy ở lại. Musette là người rất đáng mến, đáng quý gấp hai mươi lần hơn tôi, tôi đại dột, ngượng nghịu và vụng về ; ông không phải tiêc rẻ một chút nào hết. Và lại... không phải ông thiệt thời mất tôi đâu... mà ông mời tôi cũng không thể nhận lời được. Còn như Musette...

Musette vội nói lớn lên, giọng tức giận :
— Tao không khiến mày ! Tao thế nào, người ta đều biết cả.

Tôi vừa đưa tay cho người bạn gái chốc lát của tôi vừa bảo chị ta :

— Thôi chào Musette. Chị đừng để bụng giận tôi nhé. Thực tôi không có ý làm mất lòng chị đâu.

— Không phải vì thế ! (Musette hạ giọng, tỏ ý đã tha thứ nhưng không chịu nói ra.) Không phải vì thế. Chỉ vì chị (lần đầu tiên Musette gọi tôi là *chị*, chỉ vì chị không thể hiểu một tý gì đến đời của chúng tôi đâu. Đã thế thì đừng nên dính dáng tới... Thôi chào !

Chị ta đưa tay cho tôi mà không nhìn tôi. Bấy giờ tôi mới nhận thấy rằng Musette tránh người mà tôi đến để người ta khỏi trông thấy hai giọt lệ lớn đang rưng rưng dưới hàng mi.

Tôi cúi xuống nói để chỉ một mình chị ta nghe tiếng :

— Chị có biết rằng chị thực là một người đàn bà đáng mến hơn hết những người tôi gặp xưa nay. Tôi chúc cho chị được mọi điều hạnh phúc.

Chị ta không đáp.
Trước khi lên xe, tôi hỏi người đàn ông, xem đối với Musette hẳn định liệu thế nào. Hân nói :

— Tôi sẽ giữ cô ta với tôi, cô ta làm tôi thương hại. Nhưng tôi vẫn tiếc cô.

Tôi trở về khách sạn, vẫn còn rung động vì câu chuyện mà ngay sau lúc ấy tôi đã không thể nhớ lại căn kẽ được hết các việc xảy ra ; tôi hết sức bực bực, kiêu hãnh nhìn những kẻ còn ở dưới nhà hàng đợi giờ khuya để đi ngủ, và mỉm cười với người đàn ông ngồi gần bàn tôi lúc đó đang đọc nhật

trình. Tôi thấy cái cảm tưởng rằng hết mọi người đàn ông hẳn nhìn tôi với ý ước muốn của người lạ mặt — cái người đã tiêc rằng không được ở với tôi một đêm.

Về sau tôi không bao giờ gặp Musette nữa và thực lấy làm ân hận. Đó là một trong số những gái giỏi dang mà người ta không hiểu tại sao lại không là những bà mẹ hiền trong gia đình với một số con cái ? Tôi cứ muốn hỏi chị ta xem vì sao lại cam sống cuộc đời đêm hôm kinh hãi và bất chắc như thế. Nhưng tôi rất sợ sẽ phải nghe một câu mà tôi không muốn nghe :

— Có gì đâu. Một buổi tối kia, chỉ vì ý tò mò, tôi muốn bắt chước một người trong bọn gái đêm kia...

Thế Lữ dịch

Ngày Nay Giải Trí

1.) TIN CÂU ĐÔI

Về ra :

Sao hôm mai mọc sớm
Về đối của các bạn (những câu đáng chú ý) :

Nhà nông thương tiếc công
(Việt Hưng Hà-nội)

Canh bạc đỏ thành đeo

Đặc ý bì ngay anh (Hàn Vy)

Vụ hạ thu thuế đóng
(Phạm Khắc Việt)

Người Nam đông hơn tây
(Trần Quang Phát)

Chú nhỏ nhờ nhảm to
(Tần Bằng)

Nhà nghèo sang nhà giàu
(Giục Tăng)

Lúa tám chín tháng mười

Câu này năm bạn làm giống nhau :

Nguyễn thên Thọ (Son-láy) ; Trần

Đương Lang (Thanh-hóa) ; Nguyễn

duy Thanh (Hà-nội) Trần thị Lang

Hương (Nam-dịnh) ; và Lữ Khái.

CÂU HAY NHẤT :

Cửa Bắc Tây ở đông (1)

(Lữ-Giác, Hà-dông)

2.) NHẠY THƠ MỀM

Trong cuộc chơi nhai thơ, bạn tao đàn đã tỏ ra một khiếu khôi hài rất hóm hỉnh. Các bạn đều hiểu rõ sự ngờ ngẩn của lối thơ mềm. Nhiều bạn làm xong, khoe với Lêta một cách cảm động rằng : « Thôi ! từ nay thế là tôi thành thi sĩ ».

Đáng hết những tác phẩm ấy lên báo, e tiếng cười dữ dội gây nên bởi những vần điệu êm mềm sẽ làm bạt vía những nhà thơ của thi phái mới. Như thế không nên, vì ta sẽ mất những dịp vui cười :

Đây chỉ xin đăng hai bài « hay » nhất. Hay theo lối thơ mềm. Nghĩa là khéo léo nhất, gõ găm nhất và cũng nhất cả về sự ngộ nghĩnh.

Bài thứ nhất là của ông Cao Đàm. Ông Đàm hăng hái với lối thơ êm đến nỗi ông nhất định không những chỉ chọn tiếng bình, ông lại nhất định không thêm dùng đến một dấu huyền nào trừ có những vần sẵn mà ông phải họa.

Theo chân Xuân trong đêm thu không sương.

Thơ ông... hay có Lan vàng đóa hương

Nơi mầy im ồm non, theo năm môn.

Thơ du dương như con em chơi đàn,

Thơ, khi ngâm lên, trong như trăng mờ,

Vui tươi như có thanh xuân mong chờ,

Kêu như ai thổi tiêu trên « Sô phố » êm

ông ! ? Có ! ? nên im đi như sương

đêm... !!!

Cao Đàm

Bài thứ hai của ông Lữ-Khái. Ông Khái dụng công lấy mỗi tiếng trong câu thứ nhất làm tiếng đầu trong từng câu thơ sau. Các thi sĩ tài hoa hẳn phục.

BUỒN

Thư nưân chàng, chiều hôm nay em buồn.
Nhưn hương lên lòng tư tàn theo luân.
Chàng mơ màng, xa xam, nơi có loan.
Chiều không màu rơi, che mưa bóng loan.
Hôm qua và ngày mai, ai đây nguồn ?
Nay, đâu thì cho ta xem loan loan.

Em say sưa nghe đây chàng hằng mơnon
Buồn trong đàn thơ loan, Lữ yêu loan.

Lữ Khái

1.) Câu này nhiều bạn gửi về những về đối tương tự : Do Văn, Ông Cử, L. S. M, Quân Nhạc, Bình Điền, Lan Hương, Hồng B, v. v. v. Chúng tôi chọn câu gửi sớm nhất của ông Lê Giác để tặng thưởng. (Sưu tháng báo)

MUỐN ĐẸP các bà, các cô chỉ nên dùng SỮA, KEM, PHẤN, SÁP

INNOXA

BÁN TẠI các hiệu bán chế Tây, các cửa hàng to hoặc tại ĐẠI-LÝ 15, RUE RICHAUD HANOI

COLETTA BIC-SPY CHUYEN-MON CHE HA

Số Tứ - vi mới

Lấy bằng các vị hành tinh (planètes) rất hợp với phương pháp Âu-tây, mà cách đoán lại có phần tinh tế hơn.

Số tứ vi mới này sẽ cho ta biết một cách hiển nhiên, chắc chắn các điều về dĩ vãng và tương lai của ta.

Ta dùng nó cũng như người dùng kính hiển vi để soi cho tỏ các trạng thái đời may về nhà cửa, tình duyên, con cái, tài lộc, công danh, vận hạn của ta, mà mắt ta không thể thấy được.

Mỗi lá số, có đính theo tinh bàn (tableau du ciel) sắp đặt theo lối mới rất đầy đủ. Tên các vì sao và bài giải thích kẻ bằng chữ quốc ngữ cả. Ngai nào muốn coi, xin cứ gửi ngay thơ kèm theo năm, tháng, ngày, giờ sinh và mandat 1p.00 về cho :

M. THANH TUYỀN 47 Place Neyret, Hanoi

Tiếp được thư, trong hạn 8 ngày sẽ có trả lời.

**Ngài nên dùng thuốc
Vạn Bảo thay cho thuốc
bồ thận cựu truyền**

Đời mới, sinh hoạt mới, quý ngài hãy dùng thuốc mới. Thuốc bồ hạc h. VẠN-BẢO là thuốc mới do giáo sư TRẦN PHÚC SINH trường Y-học Nam-kinh chế ra. Dùng thay cho thuốc Bồ-thận cựu truyền, hiệu nghiệm gấp 10 lần.

Thuốc VẠN-BẢO trị các chứng đau mỗi xác thịt, đau lưng, ù tai, bái oải gân cốt vì phòng sự vô chứng, hoặc vì tuổi nhỏ chơi bời quá độ.

Thuốc VẠN BẢO là sự tổng hợp các tinh chất quý của động vật, đem bồi bổ những nội hạch cho nhân loại. Tăng chất «Đường huyết Tinh» cho óc, cho thân, tăng dài của đàn ông và buồng trứng của đàn bà.

Thuốc VẠN BẢO làm cho đàn ông lớn tuổi lấy lại cái sức mạnh như hồi còn niên thiếu, làm cho đàn bà lớn tuổi có lại cái sắc đẹp là hết nhăn, thịt săn, vú nở v. v.

Thanh niên nam nữ uống thuốc VẠN BẢO sẽ cầm giữ tâm xuân tình như hồi tuần trăng mật. Ma người lại lâu già, tin nơi hạnh phúc.

Thuốc VẠN BẢO có đủ tinh hất khiêu động, làm sống dậy những tế bào đã ứ rữ khô héo của người già háp rồi làm tươi trẻ lên. Nhân đó con người dano phần tr uôn, chán ngán, cảm thấy sống lại cảnh đời vui vẻ, ăn ở mãn nòng, siêng làm việc, thích phấn đấu.

Thuốc VẠN BẢO có thứ cho đàn ông, có thứ cho đàn bà. Khi mua nên nói rõ

1 hộp dùng 10 ngày 4p00
1 hộp là 4 hộp 15p00

(Gửi lãnh hóa giao ngân)

Tổng phát hành phía Bắc
VẠN HÓA
6, Rue des Cantonnois — Hanoi

Tổng phát hành phía Nam
VÔ ĐÌNH DẪN
323, Rue des Marins — Cholon

Nam Phương Hoàng Hậu ngự giá sang Tây. Đi hộ giá ngài có ông Phạm Quỳnh và ông Nguyễn tiến Lang. Đây mới có ông Quỳnh, còn ông Lang đâu ?

Việc tuần lễ

(Tiếp theo trang 5)

— Anh vừa mới thêm được 250 000 thanh niên 20 tuổi nhập quân đội theo luật cưỡng bách tòng quân. — Mỹ bỏ ra 1.300 triệu bạc Đông-dương để đóng 24 chiến hạm lớn, trong số đó có hai chiến đấu hạm 45.000 tấn.

Trong một hải diễn văn, ông Hitler đã tỏ cáo Anh-Pháp muốn bao vây Đức và nói rằng trước năm 1914, Đức cũng đã bị bao vây như thế, song nay Đức quyết chống cự với chính sách đó hơn năm 1914.

Trung Nhật chiến tranh — Quân Nhật lại định đổ bộ ở tỉnh Phúc kiến. Miền duyên hải Phúc kiến luôn luôn bị phi cơ Nhật ném bom. 2 vạn quân Nhật mới đây tiến công từ Sơn Tây sang Thiểm tây, song bị quân Tàu chặn đường. Ở Sơn tây hiện đương có đánh nhau lớn.

Một ủy viên quân sự Anh ở Tàu bị quân Nhật bắt giam vì trong khi đi thăm những phòng tuyến của Tàu ở miền Hoa-bắc đã vi phạm phòng tuyến của Nhật.

Quân Nhật vừa vây một nhà thờ Mỹ ở Túc châu và bắt trên 300 giáo đồ trong số có nhiều giáo đồ Mỹ và ngoại quốc (Tin của Tàu).

Theo tin Nhật thì ở biên giới Nga Mãn, gần Trương cao Phong, vừa có cuộc xung đột của hai quân Nga và Nhật-Mãn, Phi cơ Nga đã tập trung ở gần biên giới Nga-Mãn

và vừa ném bom xuống một làng ở gần Trương cao Phong.

Ông tinh Vệ đã trở về Thượng Hải để mưu lập một chính phủ trung ương thân Nhật, gồm các chính phủ thân Nhật ở Nam kinh, Bắc bình, Hán khẩu và uảng Châu.

Các món thuế tăng để dùng vào việc quốc phòng đã bắt đầu thi hành từ 1er Juin 1939. Thuế này chỉ tăng tam thời đến 30 Juin 1941, nhưng xét ra nếu cần, chính phủ có thể gia hạn một năm nữa.

Thành phố Hà nội dự định tăng thuế người Tàu sang lánh nạn ở đây lên 900%. ; như thế thành phố sẽ thu được thêm độ vài vạn đồng.

Giá thực phẩm lại tăng — Từ đầu tháng Juin đến nay giá thực phẩm ở khắp các tỉnh lại cao lên hơn trước, và nhất là ở hai thành phố Hà-nội và Hải-phòng.

Nhiều người cho nguyên nhân việc lên giá này là do ảnh hưởng của việc tăng các món thuế vừa rồi về việc phòng thủ Đông Dương.

Tăng giá công tối thiểu của thợ thuyền — Vì giá sinh hoạt cao nên Hồ đồng định lương tối thiểu đã phải tăng giá công thợ ở khắp các khu vực lên từ 1 đến 3 xu. Lương tối thiểu của thợ ở Hà-nội và Hải-phòng trước định là 25 xu (đàn ông) 20 xu (đàn bà) và 15 xu (trẻ con) nay tăng lên 28, 23 và 17 xu.

Tin thể thao — Nam Hoa đã hạ Racing Club 6-0, hạ hội tuyển Bắc-kỳ 6-0, và hòa với đội Liên-quân Hoa-việt Hà-nội — Hải-phòng 2-2. Nam hoa sẽ vào Nam đá hai trận với hội tuyển B và hội tuyển A. trong ấy.

SÁCH, BÁO MỚI

Chúng tôi vừa nhận được cuốn sách «Souvenirs d'un enfant de compagne» của ông Trần văn Tùng, ông toàn quyền Jules Brévié để tựa. Ông Trần văn Tùng là tác giả những cuốn «L'École de France», «Aventures intellectuelles» mà chúng tôi đã giới thiệu với độc-giá Ngày Nay.

Xin cảm ơn tác giả. Và chúc tác giả chuyến này sang Pháp — ông Trần văn Tùng vừa được Chính-phủ Đông-dương phái sang Pháp dự lễ kỷ niệm cách mệnh dân quốc, — sẽ có một công nghiệp văn chương rực rỡ ở bên ấy.

Sách «Hoa-Xuân», loại sách dành riêng cho trẻ em, mỗi tuần xuất bản một số, giá 5 xu Đã có hơn tập một.

Sách tự học tiếng Tàu giá 0p.45.

Sách dạy khiêu vũ giá 0p.35.

Sách quốc ngữ vỡ lòng giá 0p.10.

Cải đồng hồ giết người (trọn bộ 3 số) giá 0p.06.

Hai sắc một đầu (trọn bộ 3 số) giá 0p.07.

Khi vừng trăng thiếu (thơ) của Dương Tu giá 0p.20.

Con Ông, tuần báo trào phúng, văn chương và xã hội ra ngày chủ nhật, giá mỗi số 0p.10. Tòa báo: 37 phố Hàng-Quạt, Hanoi.

Trào Phúng, tuần báo văn chương và trào phúng do ông Le Đức tức Bút Sơn sáng lập đã xuất bản ngày 2 Juin Tòa báo 433/2 Rue Paul Blanchy Saigon

HỘP THƯ

Ô. Claude Bourrin. — Đã nhận được mandat. Cảm ơn.

Khải Hưng

Cải chính

«Người lịch sự» kỳ trước không phải của Tân Lang, nhưng là của Mai Hiên, vậy xin cải chính.

Trong «Cuốn sổ tay» kỳ trước, về đoạn «Thanh hòa» nhà in xếp lăm chữ «phủ» ra chữ «sứ» Xin đọc:

Ông phủ (chứ không phải ông sứ) lập tức nhớ ra và đã lập tức tìm thấy 53 phiếu ấy trả dân Đa Sĩ».

Vêtements d'enfants

VĨNH - LONG

53 Rue de la Citadelle 53
HANOI

Nhà chuyên may quần áo trẻ em mở trước nhất

BÁN BUÔN BÁN LẺ NHẬP ĐÔNG-DƯƠNG

QUẦN ÁO MAY SẴN HOẶC ĐO CẮT THEO MẪU

RẤT TIỆN CHO CÁC TRẺ EM VẬN ĐI LÈ, ĐI CHƠI VÀ ĐI HỌC

CÁC NHÀ BUÔN MUỐN ĐƯỢC NHIỀU HOA HỒNG VÀ DỄ BÁN NÊN BUÔN ÁO VĨNH LONG

TRONG SỔ SAU : Thè lệ Giải thưởng

Tự Lực Văn Đoàn năm 1939 — 200 đ.

VỤ BÃI BÈ THÁI-NINH

Viện dân biểu Bắc kỳ can thiệp

HÙNG tôi vừa được ông Đào-đức-Quy, dân biểu hạt Thái-bình, báo tin ông đã yêu cầu viện dân biểu Bắc-kỳ can thiệp để xin chính phủ thu tiêu hai đạo nghị định bất công cho hai anh em Ngô-văn-Pau 1.500 mẫu ruộng ở bãi bè Tân-bồi. Ông Đào-đức-Quy cho chúng tôi xem một bức thư của ông viện trưởng Phạm-lê-Bồng trả lời ông về vụ này.

Theo bức thư ấy, tài liệu về vụ bãi biển Thái-ninh đã sưu tập đủ cả, chỉ nay mai viện dân biểu Bắc-kỳ sẽ mang ra để thỉnh cầu chính phủ đòi lại cho dân nghèo Thái-ninh 1.500 mẫu ruộng đã cho anh em Ngô văn Phú.

Chúng tôi mong rằng chính phủ sẽ lưu ý đến lòng công phẫn của hầu hết báo chí Bắc kỳ và các viện dân cử ở Đông dương về vụ này, và sự can thiệp của viện dân biểu sẽ có nhiều kết quả tốt đẹp cho dân nghèo Thái ninh.

Ông Công sứ Rivière sẽ cho phép dân Tân bồi mang vụ bãi bè Thái ninh ra trước tòa án cai trị.

Trong một buổi hội kiến ở tòa sứ Thái bình, ông Công sứ đã ngỏ ý cho chúng tôi biết ông sẽ vui lòng cho phép dân Tân bồi mang vụ bãi bè Thái ninh ra trước tòa án cai trị. Ông chỉ còn đợi thượng lệnh của ông Thống sứ De Taste.

Thực là một tin mừng cho dân nghèo Thái ninh, tỏ ra rằng ông Công sứ Rivière là vị chủ tinh minh mẫn. Chúng tôi chắc rằng ông thống sứ De Taste là một vị thượng quan rất mực công bình sẽ đồng ý với ông công sứ Rivière và cho phép dân Thái ninh mang vụ bãi bè Tân bồi ra trước tòa án cai trị.

Giữa lúc tình hình quốc tế nghiêm

trọng này, giữa lúc dân quê đang sửa soạn hi sinh chịu những khoản sưu thuế mới để tăng lực lượng cho việc phòng thủ Đông dương, không có đũa gì làm cho họ vui lòng, không có điều gì an ủi họ bằng một chính sách công minh,

bảo vệ quyền lợi của họ một cách chắc chắn, làm cho họ tin cậy ở công lý nước Pháp và yên ổn làm ăn.

Chúng tôi yên trí rằng lòng thương dân của ông toàn quyền Brévié và sự minh mẫn của ông thống sứ De Taste sẽ mang lại cho dân quê các làng phụ cận bãi bè Tân bồi những bát cơm mà họ đang mong mỏi và hi vọng được hưởng.

Phạm văn Bình

ĐIỀM BÁO

(Tiếp theo trang 7)

có muốn cãi cũng chẳng được). Họ dùng cách thế này: là vu cáo cho người ta những việc tưởng trọng và không có liên lạc gì đến văn chương hay tư tưởng.

Hết lợi dụng sự trùng tên để nêu cái việc ca-vát ở Hàng Đào, họ lại nói đến việc Trần quan Cầu, thuật lại một cách sai lạc đi, tất nhiên!

Gần đây, cũng đương, họ lại làm như thế. Cái việc Hoàng Đạo đây tại từ Vương ra ngoài, vì ông này muốn vào xem chợ phiên Ánh Sáng không có vé, lại được họ nhắc đến và bịa ra đủ mọi điều, tưởng đâu làm xấu người ta được.

Cứ mỗi lần họ trả lời thì họ lại vu cáo mỗi lần; những người không có tâm địa mà đến hươc đường cùng thì vào vậy.

Tôi cũng có thể đặt điều ra đại khái như thế này: « Ông A đã bị người ta tát hai cái bốp qua. » hoặc: « Ông B đã bị đánh đau v. v. »

Nhưng để làm gì? Để người khác rõ cái tâm địa xấu xa của mình chăng? Nếu đây là cái mục đích của T. T. T. N. theo đuổi, thì họ đã đạt được rồi.

Lại mưu mẹo.

Đọc xong bài trên đây, tôi chắc ông Kiêu lại nghĩ ra một mưu mẹo gì khác để nói xấu chứ chẳng không. Và nếu cùng đường, thì ông lại vu cáo cho mà xem.

THIỆN SĨ

CÂU Ô

Cần người làm

— Cần ba cô giáo, trẻ tuổi, vui vẻ, có C. E. P. F. I. để dạy ở một trường ở Hà-nội làm lâu, lương ao. Hỏi: N 155 Bd. Henri d'Orléans trước ngày 15-6, từ 18 giờ 30.

Tìm việc làm

— Thiếu nữ, đứng đắn, thạo tiếng Pháp, muốn tìm việc làm (thư ký nhà buôn hay bán hàng). Đi xa cũng được. Hỏi tòa báo.

THINH KHÔNG

NGÀY NAY Ở KHẮP NƠI

Tin Thần... kinh

VUA RỒI ở Huế có cuộc tập phòng không lần thứ nhì. Cả thành phố tất đũa trong hai tiếng đồng hồ Lân này có còi điện báo tin, chuông nhà thờ và tiếng trống đình làng. Vào khoảng chín giờ tối, tiếng còi điện bao tin có máy bay tưởng tượng đến. Thét lên vang trong ba phút đồng hồ, rồi tiếng còi im bặt. Nhưng tiếng trống cứ im ỉm ời ời nên mất. Như thế thì không khác gì lớn tiếng kêu to: « Thừa ông tôi ở bị này. » Vì tiếng trống to đến nỗi giá có máy bay thì họ nghe thấy thật.

Đến lượt mấy cái xe voi rỗng đi chữa lửa tưởng tượng. Xe chạy chừng chừng êm và nhẹ. Người chạy theo sau xe không phải là đội quân chữa lửa, mà chính là đoàn học sinh trường có đám cháy thật.

Về phía hoàng thành có nhiều nhà các quan không chịu tắt đèn. Cặp mắt tôi lăm cháng? Hay đó chỉ là các ngọn đèn trời đang soi xét?

Trong cuộc ngự du qua Pháp, ông Phạm Quỳnh đã lãnh chức bộ giá đại thần. Ông ta tạm biệt đất Thần kinh sau nhiều bữa tiệc trà và sau nhiều câu nói rất xuôi và rất gọn.

Ngày xưa xung chức bộ giá thường là các quan võ. Nhưng ngày nay quan võ ở Triều đình

Huế không có, hay chỉ có ở ngoài cái võ, nên suy tới nghĩ lui, Nam Triều nên cử quan văn... sĩ.

Ông Phạm Quỳnh qua Pháp, ông Thái vào Toà, lại phải kiêm quản bộ Quốc dân Giáo Dục và xung chức Lưu-kinh Đại-thần. Công việc ở Bộ Lại đã nhiều lại nhiều thêm.

Dân trong nước nghe tin này đều ước mong được thấy vài tia sáng lạ rạng ngời trong học giới.

Nhưng ông Thái-vào Toà vừa ghé vào bộ mới, các trường đã đua nhau đóng cửa nghỉ hè.

Ông Phạm Quỳnh đi, ông Nguyễn tiến Lãng cũng đi.

Một đoàn chuyên Tân này về đời Hạ Hán bắt ta nghĩ ngợi:

Ông Vi từ Lộ là một nhà hiền biết nước Yên Lúc ông ta vừa bước chân ra khỏi nhà định qua chơi bên nước Sở, thì hai cây dương liễu trước sân tự nhiên buồn rũ ngọn. Ông ta thấy thế trở vào nhà, thì hai cây dương liễu lại tươi tốt như cũ. Ông ta không đi nữa.

Ông Nguyễn tiến Lãng là một nhà văn trong sĩ họạ. Lúc ông ta sắp rời « Đông Dương ngọt » thì nghe đâu một cái trụ gỗ trước nhà ông tự nhiên ngã sập. (Nhưng còn cái trụ khác thì vẫn đứng thẳng thân như thường).

Mách giúp

MỖI GIA ĐÌNH NÊN ĐỀ Ý ! KHI HỮU SỰ KHỎI RỐI TRÍ !
Mùa hạ năm nay khí trời rất nóng bức, bệnh « Cảm nhiệt » phát sanh rất mãnh liệt, hiện đã làm cho lắm người thiệt mạng rồi. Vậy trong gia-đình, nếu có người bị bệnh « Cảm nhiệt » sinh hôn mê, lảo đảo, Sốt, Trá, nhức đầu v.v., hãy nhớ tìm cho được thuốc « BÁC-ÀI TRẦN CHÂU TÁN » thổi bệnh trong 15 phút, lạnh bệnh trong 48 giờ, không nói ngoa.

Nhà hảo tâm muốn cứu giúp đồng bào lao khổ về bệnh « Đau mắt » nên gửi thư và 3 cát có dán thơ, chúng tôi sẽ gửi tặng thuốc « Nhân dược » trị độ 50 bệnh nhơn.

BÁC-ÀI
100 Bế Tông-đốc-phương — CHOLON

Leçons particulières de Français & de Mathématiques

Préparation au Baccalauréat (1ère partie)
au DECI, au BE (2è session 1939)
aux concours d'admission aux collèges et lycées.

S'adresser à M. VŨ ĐÌNH LIÊN
9bis Angle voie 34 et Rue Hồng Phúc, Hanoi

NGÀY NAY ĐIỀU TRA

(Tiếp theo trang 15)

Vụ từ chức lên đến phủ Thống sứ

Sau khi nộp đơn từ chức ở nha tổng đốc và tòa sứ Thái-bình không có công hiệu, và một lần lá đơn của hương lý tổng Dục-linh bị ông tổng đốc Nguyễn bá Tiếp sé đi, không chấp, chức dịch hai tổng liền làm đơn chung, ký tên đóng triện gửi lên phủ Thống sứ xin từ chức. Lá đơn ấy gửi bằng thư bảo đảm từ ngày 10 Mai. Và từ đấy, hương lý Dục-linh và Tô-xuyên vẫn ngóng trông tin tức.

Dư luận chung quanh phố huyện

Tôi đã biết gần hết những điều tôi muốn biết do nơi bọn hương lý từ chức. Nhưng tôi còn cần phải hỏi thêm những người chung quanh huyện lỵ xem dư luận ở đây đối với ông tri huyện Vũ-đình-Phán ra sao.

Một bà giáo đã cho chúng tôi biết : Ông huyện mới này đối với các người làm việc thì rất nh

nhận. Còn đối với dân sự thì chỉ nghe đồn thấy ông ta hay bắt hương lý qui. Có thể thôi.

Một người lính cơ trong lúc vô tình, kể với tôi :

— Quan tôi hay bắt qui lắm. Ít lâu nay đã đổi hẳn tính và dễ dãi hơn trước nhiều.

Một người thám tử mà tôi đã gặp hôm đầu trên ô tô cho tôi nhiều tài liệu nhất. Tình cờ tôi lại gặp anh ta ở nhà ông hội Kinh làng Lý Xá hôm sau. Anh ta cho tôi biết

anh ta đi do thám về việc hương lý từ chức và anh ta kết luận :

— Theo ý tôi, vụ này có nhiều sự thực ở trong. Tôi đã phải dùng hết mảnh khóc để gọi chuyên, nhưng chỉ có một ông lão ngoài 80 tuổi ở cửa huyện chịu nói là quan huyện mới này có tính nóng và ngay hôm đầu đã nọc lão thủ từ ra đánh ba chục roi vì tội dờ chường ngựa của ông huyện cũ cho. Còn việc bắt hương lý qui thì cũng có, chứ không phải không cả. P.V.B.

MUỐN ĐƯỢC

Răng trắng, lợi đỏ, miệng cười tươi
nên dùng thuốc đánh răng sát trùng

ECLAT D'ARGENT

Có bán khắp nơi và ở :

PHARMACIE DU BON SECOURS

52 Bd ĐỒNG KHÁNH — HANOI

Cần nhiều hàng bán lẻ khắp Đông - Dương

Hòn hàng nghìn cái mà không thầy có tí sáp môi cả...

Thư sáp GUITARE vừa bền vừa không có vết dùng để đánh môi, thực là một thứ sáp hoàn toàn. Hàng trăm nghìn các bà, các cô phong lưu, nhan sắc tuyệt vời, hàng ngày dùng sáp GUITARE đều lấy làm vừa ý cả.

Vậy bắt đầu từ sáng mai, các bà, các cô dùng thư sáp GUITARE, bán khắp mọi nơi.

Có thứ một ống giá là 2p50 và một thứ giá là 1p20. Thứ dùng để đánh thư trong một tháng : 0p30.

Đại lý độc quyền ở Đông-dương

COMPTOIR COMMERCIAL (Serv. N.N. 11) 59, Hàng Gai — Hanoi

Bệnh khí hư

Đàn bà có khí hư là vì có kinh mà không kiêng, hoặc làm lụng nhiều, ăn uống thất thường, hoặc vì bệnh tình người chồng chuyên sang. Kịp nên uống thuốc của

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Route de Huế — H noi

sẽ được khỏi chắc chắn. Giá 1p20 một hộp, uống 3 ngày.

Nhà thuốc đã nổi tiếng chữa các bệnh lậu, giang-mai, hạ cam, v. v. bất cứ nặng nhẹ, đều được khỏi dứt nọc.

Thuốc lậu 0p.60 một hộp. Giang-mai 0p.70. Hạ cam 0p.30.

ĐẠI-LÝ : Quang-Huy Haidương — Ich-Tri Ninh-bình.

Mai-Linh 60-62 Paul Doumer, Haiphong

Đã có bán

Một tập tranh in
nhiều màu t.ên giấy
dày thượng hạng
khô rộng 25 x 32

50 mẫu y phục phụ nữ LEMUR

do họa sĩ Cát Tường vẽ
và xuất bản. Nhà xuất
bản Đời Nay phát hành.

Có đủ các kiểu áo từ người
nhỏ đến trẻ em. Có lời chỉ
dẫn rõ ràng về cách lựa
kiểu, cách may, chọn màu và
kích thước để tiện mua vải.

Giá 1\$80

Đã có bán

Thiền Lâm

Quyền - Thuật đấu-pháp đồ-bản
118 hình vẽ song lục

Do một nhà đại quyền sư phái
Thiền-Lâm đã khéo xếp đặt các lối
đánh đỡ liên tiếp nhau và cách biến
ràng rất hợp phép tác theo sức
trung bình của mọi người khiến ai
cũng có thể hiểu và học lấy một
mình được.

Soạn rất công phu, in đẹp, bìa 7
màu, sách dày 130 trang.

Giá bán 0p.30 một cuốn

MINH - PHƯƠNG XUẤT - BẢN

Tổng phát hành toàn cõi Bắc-kỳ

LIBRAIRIE CENTRALE

120 Rue du Pont en bois — Hanoi

Thư từ và ngân phiếu xin gửi cho

M. Tô-vân-Đức

Các ngài muốn mua thì gửi thêm cho
0p06 nữa là 0p36 bằng tem cũng được

Thuốc quân
và xỉ-gà

MELIA

Hút êm dọng

và thơm ngon

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie L^{ts} 21 Bd Henri-Rivière HANOI

RƯỢU CHỒI HOA - KỶ

Các bà sinh nữ muốn khi ra cũ, được
đẹp da, thân thể, mạnh khỏe như thường,
không lo tẻ thấp, đi lại được ngay. Các
cô Rượu Chồi Hoa-Kỳ thì không lo
ngại gì hết. Rượu Chồi Hoa-Kỳ này trị
được nhiều chứng rất giỏi là: Sinh nở,
tẻ-thấp, chề-thào, đau lưng, đau mình,
đầy bụng, đau bụng, chân tay mỗi một,
ôm thịt, sai gân, bị đôn, bị ngã chảy
máu, đứt tay, cầm hàn, cầm thử, xoa đầu
khỏi bớt, kiến hiệu vô cùng. (Ai muốn
mua xin coi hồi ở các nhà Đại-lý)
Phòng Tịch « CON CHIM » ở khắp các
tỉnh Trung, Nam, Bắc-kỳ, Cao-Mên, Laos.

RƯỢU CHỒI HOA-KỶ
Hộp lớn: 150grs brut: 5700
Hộp nhỏ: 80grs > 3700

Tôi mới về...

Cách hai năm trời không quảng cáo nữa là vì tôi
cần có ngày giờ để học thêm mấy khoa huyền
bi về tử vi và địa lý, nay đã hoàn toàn tôi mới
trở về quê hương và mở phòng coi bói để giúp bà
con giải quyết những sự khó khăn về tinh thần.

Các ngài muốn hiểu
rõ những điều bí
hiểm trong đời các
ngài như về công
danh, tình duyên,
vận hạn, mồ mả

thì biên thơ cho tôi, gửi tên tuổi, họ, và kèm ngân
phiếu làm tiền nhuận bút, trong il bữa sẽ nhận được
bản số nói đủ cả về tương lai, dĩ vãng và hiện tại.

Professeur NGÔ VI THIẾT

N. 15 voie 34 — Hanoi
(đốc Hàng Than, sau chùa Hòa-giai)

Giá coi: coi quê 1p.00 — Tử vi 5p.00.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm chắc chắn, vững
vàng mà lại mỗi tháng, có hy
vọng trúng một Số vốn lớn

Đây là Về mỗi cách thức P mà

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư bốn chiều theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916

Vốn đã đóng tất: 1 triệu lượng bạc và 8.000 000 quan tiền Pháp

Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI

Hàng chính ở Đông-pháp: 26 đường Chaigneau

SAIGON, Số thương mại Saigon 20

giúp cho qui ngài định gây ra số vốn:

500\$	mỗi tháng đóng	1\$25	4.000\$	mỗi tháng đóng	10\$00
1 000	— —	2.50	5.000	— —	12.50
1 500	— —	3.75	8.000	— —	20.00
2 000	— —	5.00	10.000	— —	25.00

Vé này định lãnh vốn mục đích (từ 500\$ tới 10.000\$) bởi
cuộc xổ số hằng tháng hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không
đang may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết kiệm cách thức P định dự cuộc xổ số hằng tháng từ
tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những
chắc chắn sẽ định lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng định lập
tức một số lợi to (100 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra
trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM
của

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

ĐÔI CHỦ ĐỂ DÀNG, khỏi tốn hao rác rưởi chi hết.

CÓ GIẢ CHƯỚC LẠI khi đóng góp được hai năm.

ĐANG VAY 90% số giá chuộc vé.

ĐƯỢC BẮT ĐỒNG LẠI trả số góp trả và tiền lời hay là gia ký hạn,

ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng
thêm số bảo kiết.

ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRẢ MỘT THÁNG

Số tiền trả cho chủ vé trúng số hoặc bán lại (tới ngày 31 DÉCEMBRE 1938)	\$2.329.214,17
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 DÉCEMBRE 1938, gần	84.601,40

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM

của

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Số tiền dự trữ (Hội cam đoan với chủ vé) tới ngày
31 Décembre 1938 \$2.317.813,96

Số tiền để bảo đảm số cam đoan trên đây (Tài
sản có thể chứng, động sản vân vân. 2.457.608,07

Tức là quá số tiền cam đoan được 139.794,11

Mua vé hay là hỏi điều lệ xin do nơi:

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

CHI NGÀNH (SAIGON, 26 đường Chaigneau
(HANOI, 8ter phố Tràng-thị

và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-Pháp

Sữa

NESTLÉ

Hiệu Con Chim

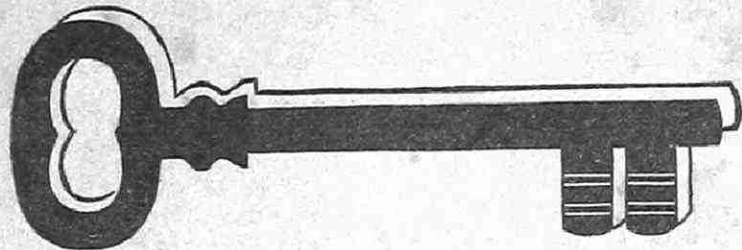
SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hỏi xin không mất tiền quyền
sách dạy cách nuôi trẻ của
bác sĩ Vidal soạn ở hãng
NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55
— HAIPHONG —

Biểu các ngài cái chìa này

đề mở coi

Gia đạo, tiền tài, công danh, vợ con,
tình duyên, bệnh tật...

Chỉ cần gửi tên họ, tuổi, chữ ký và 9
hào hoặc 15 con tem 6 xu.

Mtre Khanh son

36 JAMBERT - HANOI

Rentrée des classes

**Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les arti-
cles scolaires nécessaires à vos enfants**

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.

Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages	0\$12
Boîte de 100 copies doubles, beau papier	1.80
Ramotte de 100 — quadrillé multiple	1.00
Plumier laqué, couvercle chromos	1.05
Compas sur panoplies : 15 et 4 pièces	0\$65 — 0.48
Compas plats nickelé réversible double usage	1.18
— — — en pochette	2\$85 — 2.20 & 1.55
Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir	0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L' I. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE — HANOI - HAIPHONG

Vị cứu tinh của các bệnh như
HOA LIỄU và **PHONG TÌNH**

là

SỮU ĐỘC BẢ ỨNG HOÀN SỞ I

*Chuyên trị tận gốc tuyệt nọc các chứng bệnh
phong tình như : Lậu, Tim la, Dương mai
Hạch xoài, Cột khí, Sang độc v.v... chẳng luận
là lâu, mau, đau cho độc nhập cốt đi nữa
thuộc SỮU ĐỘC BẢ ỨNG HOÀN cũng tống lỏi
gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cần trừ càng
không hại sanh dục, không hành bệnh nhưn.*

Mỗi hộp uống 4 lần, giá 1\$50

Nhà thuốc **ÔNG - TIÊN**

11, Rue de la Soie, Hanoi